

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ 100 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2017 - ΜΑΪΟΣ 2018

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

γράμματα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και σε φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας

(Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη των συγγραφέων τους)

Κείμενα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται

Περίοδος Β' Χρόνος 52ος - Αρ. Φύλλον 100 - Ιούνιος 2017-Μάιος 2018

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος»

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Γιάννης Αρώνης

Πρόεδρος της Αδελφότητας Μικροχωριτών

- Καραολή & Δημητρίου 72, 185-34 Πειραιά

- Μικρό Χωριό Ευρυτανίας 36100

Τηλ.: 22370 41341, email: aronisg@gmail.com

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

Πρόεδρος: Γιάννης Αρώνης

Αντιπρόεδρος: Σπύρος Κρίκος

Γενική Γραμ/τέας: Κυριακή Αϊβαλιώτου

Ταμίας: Τάκης Φλέγγας

Ειδικός Γραμ/τέας: Κώστας Κρίκος

Σύμβουλοι: Θανάσης Παπαθανασίου

Χρήστος Μουτογιάννης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞ/ΣΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ

Κώστας Κρίκος

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

1996-1970: Μένιος Κουτσούκης

1971-1977: Γιώργος Δημόπουλος

1978-1992: Μένιος Κουτσούκης

1993-2002: Θανάσης Κεράνης - Δημήτριος Κρίκος

2003-2010: Αιμιλία Κουτσούκη

2011-: Αιμιλία Κουτσούκη, Αγλαΐρου 19, 117 41 Αθήνα

Τηλ.: 210 9238197 - email: Koutsoukis@hol.gr

Site: www.mikrochorio.gr

Επιμέλεια: Σοφία Κουτσούκη-Κούμπου, email: bily@otenet.gr

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

«Πάραλος», Θεμιστοκλέους 31,

106 77 Αθήνα, Τηλ.: 210 3801138

ΕΠΗΣΙΑΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού ευρώ 20

Εξωτερικού ευρώ 50

Ν.Π.Ι.Δ. ευρώ 30

Αποστέλεται δωρεάν σε Δ.Υ., Ο.Τ.Α. και Συλλόγους

Φωτό εξωφύλλου: Δεκαετία του '30. Στη μέση ο δάσκαλος Γεώργιος Ελ Παπαδής

Μικροχωρίτικα Γράμματα

Παρά τους δύσκολους καιρούς τα Μικροχωρίτικα Γράμματα κατάφεραν και εκδίδουν το 100^ο τεύχος τους. Χάρη στην αγάπη και συνδρομή των Μικροχωριτών, το περιοδικό μας ξεπέρασε τον μισό αιώνα ζωής.

Το πρώτο «Δελτίο Ενημερώσεως και Ανακοινώσεων», όπως ονομαζόταν τότε το ενημερωτικό έντυπο του Συλλόγου μας, είχε τη μορφή δακτυλογραφημένης εφημερίδας. Κυκλοφόρησε για πρώτη φορά τον Μάιο του 1966, τότε που τα σημάδια της κατολήσθησης ήταν ακόμη νωπά. Ήταν, επομένως, φυσικό η πρώτη έκδοση να αποτυπώνει τους προβληματισμούς της μεταστέγασης των κατοίκων, τις πολλές ανάγκες του νέου χωριού αλλιά και την αποκατάσταση ζημιών σε ιστορικά κτίρια του παλιού Χωριού. Ας δούμε τι κατέγραφε το «Δελτίο» εκείνο: Εγκαινιάζοντας την κυκλοφορία του, έγραφε στην πρώτη σελίδα: «Απ' τα πολλή, πάρα πολλή ζητήματα, που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Μικροχωρίτες για να φτιάξουν το καινούργιο χωριό, ξεπήδησε η ανάγκη της επικοινωνίας με το έντυπο αυτό. Εκείνων που μοχθούν, χειμώνα-καλοκαίρι, για να θεμελιώσουν τις καινούργιες εστίες τους κι εκείνων, που, αν και ξενητεμένοι, η καρδιά τους δεν έπαιψε να σκιρτάει για ό,τι γίνεται στο χωριό. Για τα προβλήματα όμως του χωριού χρειάζεται κατανόηση, συμπάρασταση, συνεργασία, θέληση και προσπάθεια, που θα πηγάζουν από την αγάπη όλων μας για το Μικρό Χωριό. Γι' αυτό το χωριό στρατευόμαστε όλοι!».

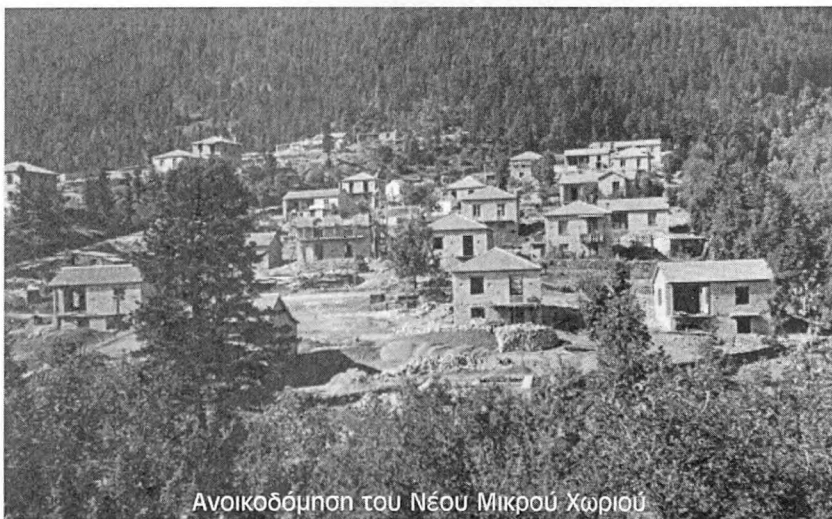
Στη συνέχεια περιγράφονταν τα φλέγοντα θέματα του χωριού, που συνοπτικά ήταν: Ο ηλεκτροφωτισμός και η ύδρευση του χωριού, η εξασφάλιση επιπλέον χρηματοδότησης προς τους παθόντες, η επέκταση του σχεδίου, ώστε να δοθούν οικοπέδα σ' όσους δεν πήραν, η ανέγερση εκκλησίας, η διαφύλαξη των εικόνων και το άνοιγμα του ξενοδοχείου στο παλιό χωριό.

Τα ίδια περίπου θέματα είχαν απασχολήσει και τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, που είχε πραγματοποιηθεί δυο μήνες νωρίτερα, στις 27 Μαρτίου 1966, η οποία είχε καταλήξει στην ομόφωνη απόφαση να μην υπάρχει διάκριση μεταξύ παλαιού και νέου χωριού. Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, που είχε προκύψει από τις αρχαιρεσίες εκείνης της Γ. Σ. είχε ως εξής: Νικόλαος Αθ. Κεράνης, Πρόεδρος, Χρίστος Κ. Θάνος, Αντιπρόεδρος, Κληομένης Σ. Κουτσούκης, Γεν. Γραμματέας, Θανάσης Ι. Κεράνης, Ταμίας και Μάνθος Σ. Κομπο-

ρόζος, Σύμβουλος. Την δε Εξελεγκτική Επιτροπή αποτελούσαν οι: Παναγιώτης Τ. Κυρίτσος, Στέφανος Μπιλιέτας και Αριστοτέλης Θάνος.

Προς επίλυση των ζωτικών θεμάτων του χωριού ο τότε Πρόεδρος της Κοινότητας, Κωνσταντίνος Γεωργόπουλος, είχε μεταβεί στην Αθήνα και με εκπροσώπους του Σωματείου επισκέφθηκαν 1) το Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας για την χορήγηση συμπληρωματικής πιστώσεως εκ 5.000 δρχ. στους παθόντες, 2) τη ΔΕΗ για την επιτάχυνση του ηλεκτροφωτισμού, 3) το Υπουργείο Οικισμού για την επέκταση του σχεδίου και για την ανέγερση Ιερού Ναού στο Νέο Χωριό, 4) την Αγροτική Τράπεζα και το Υπουργείο Βιομηχανίας για την επίσπηση της μελέτης του Υδραγωγείου.

Ανοικοδόμηση του Νέου Μικρού Χωριού

Οι παραστάσεις εκείνες, που ας σημειωθεί ήταν συνεχείς την εποχή εκείνη, είχαν ως άμεσο αποτέλεσμα να εγκριθούν συνολικά 65 οικόπεδα, να μεταβεί ο υδρολόγος του Υπουργείου Βιομηχανίας κ. Αρώνης για να διερευνήσει αν υπάρχει πηγή κοντά στο νέο χωριό, έρευνα που αποδείχθηκε άκαρπη και το νέο χωριό θα έπρεπε να υδροδοτηθεί από τις πηγές του Κεφαλόβρυσου. Η μελέτη που θα ολοκληρωνόταν σύντομα θα περιλάμβανε σχεδιάγραμμα της πορείας των υδροσωλήνων.

Πέραν των παραπάνω ζωτικών θεμάτων του Χωριού, το πρώτο εκείνο δεήτιό του Συλλόγου σημείωνε επιγραμματικά και μερικά σημαντικά ιστορικά γεγονότα αληθιά και πληροφορούσε για την κίνηση στο χωριό, όπως: Το Πάσχα του 1966, είχε συγκεντρωθεί πολίς κόσμος και κατά το «Δεύτε ήλάβετε φως» στην Λειτουργία της Αναστάσεως, φωταγωγήθηκαν για πρώτη φορά όλοι οι πολυέθλιοι της Μεταμόρφωσης με ρεύμα φορητής ηλεκτρογεννήτριας. Το Ξενοδοχείο «Χελι-

δόνα» ξεκινούσε και πάλι τη λειτουργία του, αφού η εκμετάλλευσή του είχε ανατεθεί στον συγχωριανό Κλήμη Πλάκα. Την ημέρα της Ζωοδόχου Πηγής, που γιόρταζε ο Άη-Σώστης μας, έγινε χορός στο Ξενοδοχείο. Επίσης, και δύο γάμους που είχαν γίνει τη χρονιά εκείνη, ο ένας της Ιωάννας Ν. Κεράνη στην Αθήνα με τον Γεώργιο Μπαμπανικοῦ και ο ἄλλος της Ειρήνης Δ. Φαλλή στη Θεσσαλονίκη με τον Χρήστο Πανάρα.

Τέλος, πληροφορούσε για το πώς οι χωριανοί θα προμηθεύονταν το «Δελτίο Ενημερώσεως και Ανακοινώσεων» του Συλλόγου: Στο χωριό, από τον Πρόεδρο της Κοινότητας, στη Θεσσαλονίκη από τα Καταστήματα Χρ. Μαστρογεωργόπουλου και Δημ. Κοκκάλη και στη Λαμία από το κατάστημα Ηρακλή Λιάπη Ὅσοι ἔμεναν στην Αθήνα μπορούσαν να το προμηθευθούν α) από το Περίπτερο του Νίκου Κεράνη στην Ομόνοια, β) από το Πρατήριο Τσιγάρων του Γιάννη Κεράνη στην Πλατεία Κάνιγγος, γ) από το Καφενείο του Βαγγέλη Κατσιγιάννη στην οδό Εμμ. Μπενάκη και δ) από το Περίπτερο Α. Σκαρπή στην οδό Ακαδημίας.

Εμπνευστής και ιδρυτής του «Δελτίου» ήταν ο Μένιος Κουτσούκης, που λίγα χρόνια αργότερα τού ἔδωσε τη σημερινή μορφή περιοδικού. Διευθυντές του περιοδικού ήταν οι εκάστοτε πρόεδροι της Αδελφότητας. Κατά τη δεκαετία 1993-2002 υπεύθυνος ὕλης ήταν ο αείμνηστος Δημήτριος Κρίκος. Πολλοί ἴσαν οι συγχωριανοί, που με προσωπικές ενθυμήσεις και εμπειρίες, διηγήσεις από τη Ζωή στο χωριό ή στην Ξενιτιά και ἄλλα, εμπλουτίζουν την ὕλη του περιοδικού και ἔφεραν στο φως πτυχές από την Ζωή και την ιστορική του πορεία, ὅπως οι: Δημ. Κοκκάλης, Παπα-Θανάσης, Στ. Γεωργούλης, Γιάννης Αθ. Κεράνης, Γεώργιος Παπαδής, Δημ. Πασπάλης, Χρ. Γιαννακόπουλος, Δημ. Δερματάς, Δ. Πολύζος κ.ά. Μερικά αποσπάσματα από κείμενά τους δημοσιεύονται σε επόμενες σελίδες του παρόντος τεύχους.

Στις μέρες μας, που κυριαρχεί η ηλεκτρονική μορφή ενημέρωσης, η Αδελφότητα Μικροχωριτών ἔχει προχωρήσει στην δημιουργία ιστοσελίδας, υπεύθυνη της οποίας είναι η κ. Σοφία Κουτσούκη-Κούμπου. Η ιστοσελίδα μας WWW.Mikrohorio.gr, συνέχεια εμπλουτίζεται και φιλοδοξεί να πάρει τα σκήπτρα της ενημέρωσης των ὅπου γης Μικροχωριτών και ὄχι μόνο. Χρειάζεται ὁμως τη συμβολή ὅλων μας, ιδίως των νεώτερων που εἶναι και ἔμπειροι στην ηλεκτρονική γλώσσα, δηλ. αποστολή ειδήσεων προσωπικών ἢ από το χωριό και τη γύρω περιοχή, διηγήσεων, ενθυμήσεων, κοινωνικών γεγονότων, εμπειριών, φωτογραφιών κ.λπ.

Το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας:

Περιήγηση στο χώρο και στο χρόνο

Ένα βιβλίο για τον κάθε επισκέπτη ἢ φίλο του Μικροῦ Χωριού

Πωλείται στο Μουσείο του Χωριού

Απ' όσα συμβαίνουν

- ✓ Πληροφορούμαστε ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Καρπενησίου με την υπ' αριθ. 52/26-2-2018 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αποφάσισε την ύδρευση της περιοχής της Ποταμιάς με νερό από τις μικροχωρτίκες πηγές «Κεφαλήβρυσος». Το έργο είναι προϋπολογισμού 1.350.000 ευρώ. Όπως ήταν φυσικό, έντονη ήταν η αντίδραση του Προέδρου της Κοινότητας, του Προέδρου της Αδελφότητας και των κατοίκων του Χωριού. Λεπτομέρειες στην αμέσως επόμενη σελίδα.
- ✓ Η Αντιδήμαρχος Καρπενησίου κ. Ευδοξία Κονιαβίτη εισηγήθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο την «Λειτουργία Τουριστικής Σχολής» για το δημοτικό σχολείο του Νέου Μικρού Χωριού. Η τοπική κοινότητα στηρίζεται στην πρόταση της κ. Κονιαβίτη που υποστηρίζει ότι η εν λόγω μίσθωση: «προάγει την τοπική ανάπτυξη, τονώνει την τοπική οικονομία, ενώ ταυτόχρονα συμβάλλει καθοριστικά στην απόκτηση επαγγελματικών δεξιοτήτων» και έκανε δεκτή την πρόταση με την προϋπόθεση ότι, σε περίπτωση εκλογών, θα γίνεται παραχώρηση των αιθουσών του για τη λειτουργία εκλογικών τμημάτων.
- ✓ Ο Δήμος αποφάσισε τον τερματισμό της μίσθωσης του ξενοδοχείου «Χελιδόνα» στην πηλαγιά του Παλιού Μικρού Χωριού, και ο ως τώρα ενοικιαστής κ. Τζαβέλης έκανε αίτηση διακοπής της μισθώσεως. Εντός του Μαΐου αναμένονται να παρθούν οι σχετικές αποφάσεις, για τη δημοπρατήσή του σε νέο ενοικιαστή. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι διαδικασίες θα κινηθούν γρήγορα ώστε το καλοκαίρι να βρει το χωριό μας με το παραδοσιακό ξενοδοχείο του ανοιχτό και φιλόξενο, όπως ήταν πάντα.
- ✓ Η Περιφερειακή Ενότητα Ευρυτανίας, με στόχο την ενίσχυση του αγροτικού και κτηνοτροφικού τομέα της περιοχής μας, προχωρά στις απαιτούμενες μελέτες, που θα αναδείξουν, τόσο το «Μέλι Ευρυτανίας» και την άριστη ποιότητά του, όσο και το γνωστό και εύγευστο «Τσαλαφούτι (κατίκι) Ευρυτανίας», ώστε να πιστοποιηθούν σε (Π.Ο.Π.) Προϊόντα Ονομασίας Προέλευσης.
- ✓ Από την 1^η Απριλίου ξεκίνησαν τα δρομολόγια της δημοτικής συγκοινωνίας, που θα εξυπηρετούν όλες τις τοπικές ενότητες του Δήμου Καρπενησίου, ούτως ώστε οι κάτοικοι όλων των περιοχών του Δήμου να έχουν άμεση πρόσβαση στο Καρπενήσι, για την επίλυση πολλαπλών αναγκών τους.
- ✓ Με στόχο την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων για την αντιμετώπιση καταστροφών από πλημμύρες, ο δήμος Καρπενησίου διενεργεί γεωτρήσεις σε επικίνδυνες περιοχές για να συνταχθεί σχετική μελέτη, ώστε στοχευμένα να αρχίσουν τα απαραίτητα έργα.
- ✓ Βάσει ενός πρόσφατου νόμου (4461/2017) οι γιατροί των νοσοκομείων μπορούν να ζητούν μετάθεση, ανεξάρτητα αν οι θέσεις τους μένουν κενές. Έτσι, το Νοσοκομείο Καρπενησίου κινδυνεύει να μείνει ακάλυπτο σε κρίσιμες ειδικότητες, όπως είναι του καρδιολόγου, του πνευμονολόγου, του γυναικολόγου

δύο ακτινολόγων, που υπέβαλαν αίτηση μεταθέσεώς τους, κάνοντας χρήση του νόμου αυτού.

- ✓ Το κλειστό κολυμβητήριο Καρπενησίου πρόκειται σύντομα να αναβαθμιστεί και να αποκτήσει ενεργειακή αυτονομία με την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών πάνελ στην οροφή του κτιρίου. Η μελέτη είναι έτοιμη και ο προϋπολογισμός του έργου υπολογίζεται στις 600.000 ευρώ.
- ✓ Το Περιφερειακό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας, που συνεδρίασε στην Λαμία στις 27-2-2018 αποφάσισε την ίδρυση Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδος και ανέθεσε στον καθηγητή Γιάννη Πανούση την σύνταξη της σχετικής μελέτης. Όπως τόνισε ο περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδος, Κώστας Μπακογιάννης, *«η λειτουργία πανεπιστημίου είναι, όχι μόνο δίκαια και αναγκαία αφού η περιφέρειά μας είναι η μοναδική από τις 13 περιφέρειες της χώρας στην οποία δεν εδρεύει Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, αλλά και εφικτή αφού με συγκροτημένο σχέδιο μπορούμε να προχωρήσουμε στην πράξη»*.
- ✓ Ένας συμπατριώτης μας από την Πρασιά Ευρυτανίας, ο Σπύρος Ντασιώτης είναι ένας καταξιωμένος γλύπτης και ένα από τα γλυπτά του στολίζει την πλατεία Αγίου Ανδρέα στα Κάτω Πατήσια των Αθηνών. Τα αποκαλυπτήρια του γλυπτού έγιναν την Κυριακή 18 Μαρτίου, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας για το Σύνδρομο Ντάουν. Το γλυπτό, φτιαγμένο από ξύλο, αποτελείται από τρία κομμάτια ενωμένα, ένα χέρι με έναν τροχό και μία πεταλούδα, σε μπλε και κίτρινο χρώμα, σύμβολο των ατόμων με σύνδρομο Down.

Υδροδότηση της Ποταμιάς

Κατά την συζήτηση επέκταση του δικτύου ύδρευσης προκειμένου να υδροδοτηθούν άλλες τοπικές κοινότητες της Ποταμιάς από τα πηγαία νερά του χωριού μας, στο Δημοτικό Συμβούλιο της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2018, ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Βασίλης Μπούρας αντέδρασε λέγοντας: *«Επειδή έχουμε παραχωρήσει νερό εκτός κοινότητας σε σπίτια και επιχειρήσεις (Μεσοστράτι, Παράδεισος, Δρυάς, Ξενώνα Ανδρέα Τάσιου) και στον οικισμό Νέου Δερματίου, δεν είναι λογικό να τροφοδοτούμε εμείς με νερό όποια κοινότητα έχει πρόβλημα νερού. Γιατί με αυτή την τακτική θα βρεθούμε εμείς στην δυσάρεστη θέση να μην έχουμε νερό. Ήδη τους καλοκαιρινούς μήνες που κατοικούνται όλα τα σπίτια και υπάρχει αυξημένη κατανάλωση, υπάρχει έλλειψη νερού στο ξενοδοχείο καθώς και σε σπίτια στο πάνω μέρος του χωριού. Υπάρχουν άλλοι τρόποι να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που υπάρχει»*. Ακολούθως κατέθεσε στο Δ.Σ. γραπτή διαμαρτυρία, με τις υπογραφές 120 κατοίκων του χωριού, ενάντια στην προτεινόμενη υδροδότηση.

Παρά ταύτα όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι ψήφισαν υπέρ της πρότασης με

μόνο μειωρηφήςαντα τον Πρόεδρο της Τ.Κ. Μικρού Χωριού κ. Βασίλειο Μπούρα. Ακολούθησε παράσταση στο Δήμο από τον Πρόεδρο της Κοινότητας, τον Πρόεδρο της Αδελφότητας και αντιπροσωπεία κατοίκων που εξέφρασαν την έντονη αντίδρασή τους στην απόφαση αυτή του Δημοτικού Συμβουλίου.

Οι εύλογες αντιδράσεις έχουν να κάνουν στο ότι το υπάρχον δίκτυο νερού δεν επαρκεί να καλύψει τις ανάγκες υδροδότησης του χωριού μας (Παλιό και Νέο), κατά τους καλοκαιρινούς κυρίως μήνες με αποτέλεσμα να υπάρχουν συνεχείς διακοπές νερού. Ένα πρόβλημα, που είναι βέβαιο ότι θα ενταθεί αν τα νερά της πηγής του μειωθούν.

Η απάντηση του Δήμου ήταν ότι: «έχει μελετηθεί έτσι ώστε, να μην υπάρχει σε καμία περίπτωση έλλειψη νερού στους κατοίκους του Παλαιού και Νέου Μικρού Χωριού καθώς και σε όσους εξυπηρετούνται σήμερα από το υφιστάμενο δίκτυο». Είδομεν...

Από τη λειτουργία στον αγαπημένο σε όλους τους Μικροχωρίτες Άη-Σώστην την ημέρα της Ζωοδόχου Πηγής (13 Απριλίου 2018)

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Στο χωριό μας όλα τα αυλήκια με νερό από τις φυσικές πηγές του καθαρίζονταν και συντηρούνταν τακτικά από τους κατοίκους για να μπορούν να ποτίζουν τους κήπους και τα χωράφια τους (γιούρτια). Η κατολίθωση όμως άηληξε τα δεδομένα. Τα αυλήκια έπαψαν να καθαρίζονται με αποτέλεσμα αρκετά σπίτια να παρουσιάζουν υγρασία. Έτσι οι νέοι του χωριού συσπειρώθηκαν σε μια ομάδα «Επιτροπή Αυληκίων», όπως ονομάστηκε, ανέλαβαν δράση και μάς ενημερώνουν σχετικά:

«Ως επιτροπή για τα αυλήκια του Μικρού Χωριού, ερχόμαστε να σας ενημερώσουμε για την πορεία του θέματος στη χρονιά που μας πέρασε. Ξεκινώντας από τον Αύγουστο του 2017, με την καλή διάθεση από όλους μας για συνεργασία και την υποστήριξή σας συγκεντρώσαμε το ποσό των 1040,00 ευρώ για το σκοπό αυτό. Αναλυτικά ως ακολούθως:

ΔΩΡΕΕΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΥΛΑΚΙΑ 2017-2018

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΠΟΣΟ
1	Κυρίτσος Σπύρος	18/8/2017	50,00
2	Γεωργίου-Κομπορόζου Μαρία	18/8/2017	50,00
3	Λιάπης Σταύρος	18/8/2017	20,00
4	Τσινιάς Κώστας	18/8/2017	50,00
5	Κουφαλιώτης Κλεομένης	18/8/2017	20,00
6	Παπανικολάου-Σάρρα Ελένη	18/8/2017	50,00
7	Φιλέγγας Τάσος	18/8/2017	10,00
8	Φιλέγγα Γκόλφω	18/8/2017	20,00
9	Λιαροκάκη Ελένη	18/8/2017	20,00
10	Λιαροκάκης Θανάσης	18/8/2017	20,00
11	Λιαροκάκη Σοφία	18/8/2017	20,00
12	Φιδώρου Αρετή	18/8/2017	10,00
13	Μπάκη Βασιλική	18/8/2017	30,00
14	Αντωνοπούλου Αίλικη	18/8/2017	20,00
15	Παπαθανασίου Θανάσης	18/8/2017	50,00
16	Ηλιόδη Σταυρούλα	18/8/2017	20,00
17	Δερματά Αρετή	18/8/2017	20,00
18	Ηλιόδη-Δερματά Πρίνα	18/8/2017	20,00
19	Γρατσούνη Ελισάβετ	18/8/2017	20,00
20	Παπαδοπούλου Ελένη	18/8/2017	50,00
21	Χοντρός Σπύρος	18/8/2017	200,00
22	Κρεζία-Ποθύζου Μίνα	18/8/2017	20,00
23	Μανίκας Θανάσης	24/8/2017	50,00
24	Δημόπουλος Χρήστος	25/8/2017	20,00
25	Αγγελή Ανδριάνα	25/8/2017	20,00
26	Γεωργίου Γιάννος	26/8/2017	50,00
27	Βουγά-Γιουρνά Δέσποινα	26/8/2017	20,00
28	Τραχανάς Δημήτρης	27/8/2017	10,00
29	Κεράνης Αθανάσιος	10/11/2017	30,00
30	Χαριτόπουλος Κώστας	8/12/2017	50,00
	Σύνολο		1040,00

Στη διάρκεια του χειμώνα, με την φροντίδα όσων ήταν στο χωριό, έγιναν οι εξής εργασίες:

1. Καθαρισμός αυθακίων στον οικισμό Παθ. Μικρού Χωριού	300,00
2. Καθαρισμός φρεατίου-σωληνώσεων στην είσοδο του οικισμού (πριν το γκαράζ)	200,00
3. Κατασκευή & τοποθέτηση μεταλλ. σκάρας στο ως άνω φρεάτιο	<u>130,00</u>
Σύνολο	630,00

Στο σήμερα έχουμε υπόλοιπο αδιάθετο 410,00 ευρώ, τα οποία θα κρατηθούν για οποιαδήποτε ανάγκη στον τομέα αυτό.

Παράλληλα με τη δράση αυτή, τον Αύγουστο του 2017 σε συνάντησή μας με τον Πρόεδρο και μερικά μέλη του Δ.Σ. της Αδεφφότητας Μικροχωριτών, αποφασίσαμε και συντάξαμε ένα κείμενο απευθυνόμενοι στον Δήμο Καρπενησίου ζητώντας την άμεση παρέμβασή του για το μεγάλο αυθακί που βρίσκεται πάνω από το Παλιό Μικρό Χωριό, χρόνια παρατημένο και κατά τόπους θαμμένο από χώματα (κατά την αυτοψία που είχε πραγματοποιηθεί τον Αυγ.2016 από τον τότε Αντιδήμαρχο κ. Μένιο Λάππα και τον μηχανικό τεχνικής υπηρεσίας κ. Αντώνη Λάππα συνοδευόμενος από ομάδα Μικροχωριτών). Το κείμενο αυτό το μοιραστήκαμε με όσους χωριανούς βρίσκονταν εκεί εκείνη τη χρονική στιγμή και συγκεντρώσαμε σχεδόν 100 υπογραφές. Κατόπιν το παραδώσαμε στην Αδεφφότητα Μικροχωριτών, η οποία με τη σειρά της το κατέθεσε στον Δημοτικό Εκπρόσωπο και στον Δήμο με αριθμό Πρωτοκόλλου 67/18.08.2017. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα ο Δήμος να διαθέσει κονδύλι για την συντήρηση στο πάνω Αυθακί, η οποία ολοκληρώθηκε πριν την έναρξη του χειμώνα. Πιστεύουμε ότι έγινε σε μία πολύ καλή χρονική στιγμή γιατί η περιοχή είχε εξαιρετικά μεγάλες βροχοπτώσεις με αποκορύφωμα την μεγάλη νεροποντή που προκάλεσε σοβαρές ζημιές στην Ποταμιά όπως θα διαβάσατε ίσως στα «Ευρυτανικά Νέα». Μετά την συντήρηση που έγινε από το συνεργείο του Δήμου, ο συγχωριανός μας Γιάννος Γεωργίου που βρισκόταν στο χωριό, με προσωπική εργασία, καθάρισε όλο το αυθακί από το υδραγωγείο μέχρι την κατάληξή του στο ρέμα στις Λόγγοβες και τον ευχαριστούμε γι αυτό.

Αυτό που έχουμε να φροντίσουμε είναι ο ετήσιος καθαρισμός της δεξαμενής για τις βρύσες στην πηλατεία.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε να είμαστε όλοι καλά, να ανταμώσουμε στον πηλάτο, στο όμορφο χωριό μας και αυτό το καλοκαίρι να βρεθούμε από κοντά.

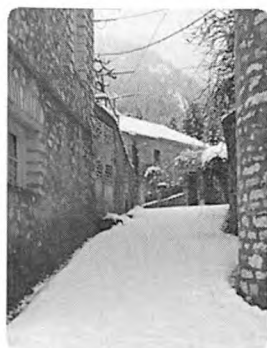
Με πολλούς μικροχωρίτικους χαιρετισμούς και την αγάπη μας,

Η Επιτροπή για τα Αυθακία»

Χιόνια στο Χωριό

Δυο μέρες πριν μπει η Άνοιξη (28-2-2018)

Δημοσιεύσεις στο περιοδικό μας

Τα Μικροχωρικά Γράμματα ευχαρίστως φιλοξενούν προσωπικές ιστορίες, σχόλια, ενθυμήσεις συμπατριωτών ή ανακοινώσεις – γνωστοποιήσεις τοπικών φορέων, αρκεί να αποστέλλονται έγκαιρα στη διεύθυνση του περιοδικού μας (μέχρι τέλος Απριλίου).

Ο Νοκοῦός θυμάται και σχολιάζει

Το έτος 2018 που διανύουμε προσφέρεται για πολλῆς ενθυμήσεις και συνειρμούς για τους παλιούς που μπορούν να ανατρέξουν πίσω στο χρόνο, στα παλιά. Όχι και πολύ παλιά. Είναι βλέπετε το **18** που προκαλεί αυτές τις μνήμες και συμπληρωματικά το **8**.

Το **1818** ο πρόεδρος, βηθλανδής του χωριού, Γεώργιος Ζορμπαλής υπέγραψε μαζί με άλλους προκρίτους γράμμα προς τον Διοικητή του Καζά Καρπενησίου για φορολογικές ελαφρύνσεις.

Έναν ακριβώς αιώνα πριν δηλ. το **1918** ήλθε η πανούκλα κι έπεσε, όχι μόνο στην περιοχή μας, αλλῆλ και σ' όλη την Ευρώπη η επιδημία της ισπανικής γρίπης και τότε εκατομμύρια ανθρώπων πέθαναν, μεταξύ αυτών και πολλοί στο χωριό μας. Οι χωριανοί, για να μην κολληθούν δεν πήγαιναν να θάψουν τους νεκρούς στα νεκροταφεία. Μόνο ο παπάς με τον νεκροθάφτη. Κάποτε αρνήθηκε και ο παπάς για να μην κολληήσει την ασθένεια. Τελικά όμως δεν την απέφυγε ούτε αυτός.

Τότε, λένε, ότι στο χωριό μας έκανε το θαύμα της η Αγία Αικατερίνη. Μάρτυρας του θαύματος αυτού ήταν η Αικατερίνη Νικήτα Κουτσούκη, που αργότερα παντρεύτηκε και μετανάστευσε στην Αμερική. Από κει το 1958, από ευγνωμοσύνη και ευλάβεια, έστειλε στα αδέρφια και ανήψια της στο χωριό χρήματα για να χτίσουν το εκκλησάκι-προσκυνητάρι στο δρόμο απέναντι από το παλιό εικόνισμα της Αγίας Αικατερίνης και του οποίου τη συντήρηση ανέλαβε σήμερα ένας ανηψιός της.

Το **1928** τρεις προοδευτικοί νέοι του Μικρού Χωριού, που ήσαν τότε στη Θεσσαλονίκη, δηλ ο Δημήτριος Κοκκάλης, ο Δημήτριος Δερματάς και ο Δημήτριος Πασπάλης ίδρυσαν τον Κτηματικό Σύλλογο Μικρού Χωριού, που έφερε νέο αέρα στο χωριό με ποικίλα κοινωφελή έργα, δένδοφυτεύσεις, διάνοιξη δρόμων και μονοπατιών, ακόμη και δημιουργία βιβλιοθήκης, που κάνκε το 1939.

Το **1938** πολλὰ τέτοια έργα βρήκαν την πραγματοποίησή τους με δραστήριους προέδρους, αρχικά τον Γιάννη Ν. Κομματά και ύστερα τον διάδοχό του Μιχάλη Ι. Νικοῦπουλο.

Το **1948** μετά την εξαθλίωση της Κατοχής και την ηρωική Εθνική Αντίσταση το χωριό ζούσε μέσα στον απαισιάς μνήμης εμφύλιο πόλεμο (1946-49). Τότε, την ημέρα της Υπαπαντής (2 Φεβρουαρίου 1948) έγινε η τελευταία τρομερή μάχη, στην οποία σκοτώθηκε η γιαγιά Μαρία Λιάπη, που βγήκε να πάει να παχιάσει την αγελιάδα της.

Τον επόμενο μήνα έγινε η στρατολόγηση 22 κοριτσιών του χωριού απ' τους αντάρτες, από τα οποία επέζησαν μόνο έντεκα (11). Λίγες μέρες μετά, οι κάτοικοι του χωριού που απέμειναν στο χωριό, δια της βίας μεταφέρθηκαν στο Μεγάλο Χωριό, που το υποστήριζε δύναμη χωροφυλακής έναντι των ανταρτών που πραγματοποιούσαν συχνές επιθέσεις.

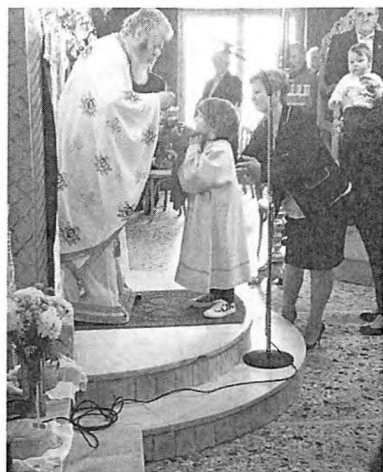
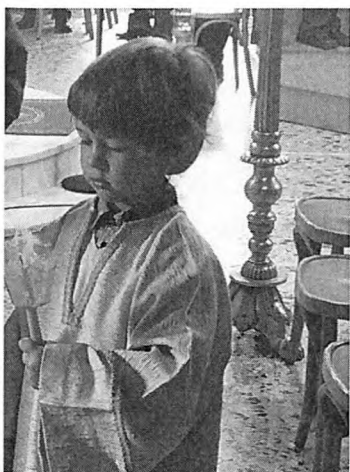
Το **1958** το χωριό έσφυζε από ζωή κι είχε γίνει ζηηλευτός τόπος παραθερισμού, γι' αυτό και κατακλυζόταν από κόσμο. Τότε το Βασιλικό Ίδρυμα και ο Οργανισμός Τουρισμού βράβευσαν το χωριό μας. Το βραβείο αυτό βρίσκεται στο Μουσείο του χωριού μας.

Πάσχα στο Χωριό

Με λαμπρότητα γιορτάστηκαν όλες οι Άγιες Μέρες στο χωριό μας.

Προσήλωση και ευλάβεια

Το χαριτωμένο παπαδάκι μας, Όλη η ομορφιά και αγνότητα της ψυχής ζωγραφισμένη στο πρόσωπο του Νικολάκη (Κ. Αζακά). Κυριακή του Θωμά (15-4-2018) στην Αγία Κυριακή.

Οι Αγρότες του Μικρού Χωριού το 1852

Ο πίνακας των Μικροχωριτών, που είχαν καθλιεργήσιμες εκτάσεις στο χωριό μας, προέρχεται από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους του Νομού Ευρυτανίας, και μάς τον έστειψε η καθηγήτρια και π. Διευθύντρια Γυμνασίου, κ. **Μαρία Ευαγγελοδήμου**, την οποία θερμά ευχαριστούμε. Όπως μάς πληροφορεί η κ. Ευαγγελοδήμου: «*Το έγγραφο, που συνόδεψε τη λίστα με τα ονόματα των αγροτών, έχει ημερομηνία 28 Απριλίου 1852, υπογράφεται από τους Ι. Μητζόπουλο, Ι.Μηηλιώτα, Δ. Ζορμπαλιά, Ι. Ζορμπαλιά και απευθύνεται προς τον Οικονομικό Έφορο Ευρυτανίας. Το έγγραφο αυτό διαβιβάστηκε στο «Οικονομικών Υπουργείον» και καταχωρήθηκε στα αρχεία με αρ. 8299/26 Ιουλίου 1852».*

1852

Ι. Γ. Γιοβάνης	Ι. Παπαδημητρίου	Δ. Ποθιύζος
Κ. Ι. Γιοβάνης	Χαρ. Γιούσμπασης	Κ. Γρατσούνης
Δ. Γ. Γιοβάνης	Κ. Δερματάς	Ν. Κ. Γρατσούνης
Δ. Κατσιος	Ζαχ. Κ. Δερματάς	Δ. Ζωγράφος
Ι.Γ. Γιοβάνης	Γιάννακας	Ι. Σιδέρης
Κ. Πασπάλης	Ι. Χημάρας	Γ. Μουχρίτσας
Αθ. Μάτσaras	Δ. Καθλαντζής	Ν. Γιούσμπασης
Ν. Δερματάς	Μ. Νικολόπουλος	Ν. Τσάλιας
Ι. Ζορμπαλιάς	Γεώρ. Θάνος	Ι. Παναγιωτόπουλος
Δ. Ζορμπαλιάς	Αθ.. Ι. Γιοβάνης	Ι. Θανόπουλος
Β. Λιάνης	Κ. Μπάτσας	Δ. Ζαχαρόπουλος
Δ. Γ. Κομπορόζος	Παν. Πασπάλης	Ι. Νικολόπουλος
Κ. Μαητέζος	Αθ. Μανίκας	Ν. Γεωργούλης
Β. Κατσαούνης		

«Το Θρονί της Κατολίσθησης»

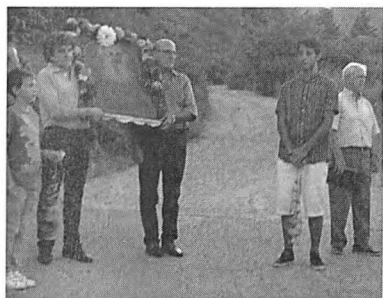
Περισσότερο ίσως επισκέπτες και λιγότερο χωριανοί μας θα πρόσεξαν το «θρονί της κατολίσθησης» που βρίσκεται στον κήπο του Μουσείου, ακριβώς πίσω από τις προτομές των τριών ιστορικών μορφών του χωριού μας. Είναι μια τεράστια πέτρα σε σχήμα αρχαίου θρόνου, που βρέθηκε στα χαλάσματα της κατολίσθησης.

Ως αναμνηστικό (μαζί με άλλα πέτρινα αντικείμενα, όπως μια κούπα από βρύση, κτητορικές πλάκες κ.ά.) μεταφέρθηκε πριν από χρόνια, χάρη στην βοήθεια του Νίκου Νασιόπουλου και του αείμνηστου Βασίλη Χατζόπουλου, επί προεδρίας της Αδεληφότητας Μένιου Κουτσούκη.

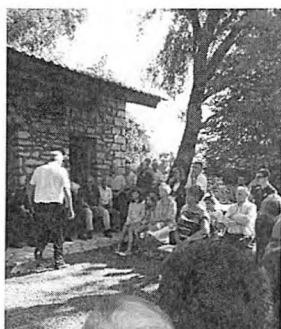
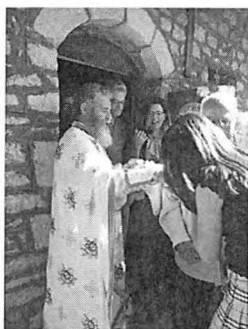
Στο Χωριό μας (καλοκαίρι 2017)

Μεταμόρφωση του Σωτήρος, 6 Αυγούστου 2017
Το ετήσιο πανηγύρι του Χωριού

Όπως κάθε χρόνο, στις 6 Αυγούστου γιορτάστηκε η Μεταμόρφωση του Σωτήρος στην ομώνυμη εκκλησία του Παλαιού Μικρού Χωριού με μεταφορά της εικόνας την παραμονή και πανηγυρική λειτουργία ανήμερα το πρωί. Τόσο την παραμονή το βράδυ, όσο και το βράδυ της εορτής έγινε το ετήσιο πανηγύρι του χωριού με πλήθος κόσμου και πολύ κέφι.

Δεκαπενταύγουστος

Στην γραφική εκκλησία της Παναγίας του Χωριού μας γιορτάστηκε και φέτος, στις 15 Αυγούστου, η Κοίμηση της Θεοτόκου με ιδιαίτερη λαμπρότητα, λόγω της μεγάλης συμμετοχής του κόσμου, ιδίως Μικροχωριτών, που συρρέουν στο χωριό μας από όλα τα μέρη της Ελλάδας για να γιορτάσουν τον δεκαπενταύγουστο.

Λαϊκή Συνέλευση

Στις 18 Αυγούστου 2017 έγινε η ετήσια λαϊκή συνέλευση των Μικροχωριτών στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου του χωριού μας με την παρουσία του Δημάρχου Καρπενησίου κ. Νίκου Σουλιώτη.

Στην εισήγησή του ο κ. Δήμαρχος αναφέρθηκε στα έργα που έγιναν και για όσα προγραμματίζονται για το χωριό. Αφορούν κυρίως τον καθαρισμό των μονοπατιών και την τακτική αποκομιδή των σκουπιδιών. Ενημέρωσε για την καθυστέρηση ενός πολύ βασικού έργου για την περιοχή, την κατασκευή του βιολογικού καθαρισμού, κόστους 3,5 εκ.ευρώ. Όπως εξήγησε ενώ είχε ολοκληρωθεί η μελέτη για εγκατάσταση του βιολογικού σε χώρο μετά τον πεστροφογεννητικό σταθμό του Γαύρου, το χωράφι καταποντίστηκε στο ποτάμι μετά τις χειμερινές πλημμύρες με αποτέλεσμα να αναζητείται άλλο κατάλληλο οικόπεδο.

Διαβεβαίωσε για τον καθαρισμό των δεξαμενών από το Δήμο και για τον έλεγχο της ποιότητας του νερού, επισήμανε ότι έχει βελτιωθεί ο ηλεκτροφωτισμός σε σχέση με πέρυσι καθώς έχουν αναλάβει τα έργα ντόπιοι προμηθευτές. Εξήγησε την καθυστέρηση άλλων έργων, όπως αυτά που αφορούν το κοιμητήριο, λόγω αλληλεγγύης του νόμου για την ανάθεση των δημόσιων έργων για να προσθέσει ότι έργα μικρού κόστους μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το ταμείο των δήμων (ΣΑΤΑ). Λόγω όμως των μικρών ποσών που είναι διαθέσιμα θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στα επείγοντα. Σύμφωνα με τον κ. Δήμαρχο, το ποσό της χρηματοδότησης έχει μειωθεί κατά 80%. Από το μειωμένο αυτό ποσό στο Μικρό Χωριό αντιστοιχούν 10.000-12.000 ευρώ.

Ο κ. Σουλιώτης είπε ότι αναμένονται τα προγράμματα Leader, τα οποία έπρεπε να είχαν ήδη ανακοινωθεί αλλά καθυστέρησαν. Τόνισε ότι θα προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου και θα δοθούν ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους να μείνουν και να εργαστούν στην Ευρυτανία.

Από τους παριστάμενους Μικροχωρίτες τέθηκε και πάλι το θέμα της διευθέ-

τησης των νερών μέσα και έξω από το χωριό. Επισημάναν ότι τα ίδια θέματα συζητήθηκαν και την προηγούμενη χρονιά χωρίς να έχει δοθεί κάποια ικανοποιητική λύση. Ο κ. Σουλιώτης διευκρίνισε ότι ο Δήμος έχει υποχρέωση να καθαρίσει τον περιφερειακό αγωγό που οδηγεί τα νερά της βροχής έξω από το χωριό και πρόσθεσε ότι τα αυλάκια που χρησιμοποιούνται για πότισμα καθαρίζονται από τους ιδιώτες.

Οι Μικροχωρίτες τόνισαν ότι όλα τα αυλάκια στο Παλιό Χωριό χρησιμοποιούνται για να οδηγηθούν προς το ρέμα τα νερά της βροχής και Επισημάναν ότι η διευθέτηση των νερών είναι ζωτικής σημασίας για την ασφάλεια του χωριού.

Ο πρόεδρος της συνέλευσης κ. Σπ. Κυρίτης θύμισε στη συνέλευση ότι την περασμένη χρονιά οι Μικροχωρίτες συγκέντρωσαν ένα ποσό χρημάτων (περίπου 730 ευρώ) τα οποία και διέθεσαν για τον καθαρισμό των αυλακίων μέσα στο χωριό. Επισημάνθηκε επίσης ότι αρκετά αυλάκια καθαρίστηκαν με προσωπική εργασία.

Ο κ. Δήμαρχος ευχαρίστησε και συνεχάρη τους Μικροχωρίτες για την εθελοντική προσφορά τους και διαβεβαίωσε ότι μετά το τέλος των εργασιών, που είναι απαραίτητες για την ετοιμασία των σχολείων μέχρι το Φθινόπωρο, θα μπορούσε να διαθέσει εργάτες και μηχανήματα για να παρέμβουν όπου είναι απαραίτητο.

Στην εθελοντική προσφορά των κ.κ. Ν. Κυρίτη, Κ. Τσιανά και Π. Μπούρα, αναφέρθηκε και ο πρόεδρος της Αδελφότητας, κ. Γ. Αρώνης, ο οποίος συνέχισε για να επισημάνει μερικές ακόμη βασικές ανάγκες του χωριού που πρέπει να αντιμετωπιστούν, όπως: ο καθαρισμός του μνημείου πεσόντων και η αποκατάσταση του μικρού γεφυριού, που οδηγεί σ' αυτό, η συντήρηση στο γήπεδο μπόσκει της παιδικής χαράς, η επισκευή δρόμων, προστατευτικά τοιχεία στο Νέο Μικρό Χωριό, η τοποθέτηση κάδου απορριμμάτων στο ύψος της λίμνης, κ.ά.

Στη συνέχεια συζητήθηκαν θέματα οικονομικά, όπως η εκμετάλλευση περιουσίας του χωριού, όπως μαγαζιά και ξενοδοχειακές μονάδες. Ο κ. Σουλιώτης παραδέχθηκε ότι υπάρχει πρόβλημα, όχι μόνο στο Μικρό Χωριό, αλλά σε πολλά χωριά καθώς δεν εκδηλώνεται κανένα ενδιαφέρον όταν πραγματοποιούνται δημοπρασίες. Ανέφερε την περίπτωση της Δομνίστας όπου μισθώθηκε για 100 ευρώ, ξενοδοχείο 35 δωματίων και κατάσταση, ενώ τόνισε την τελευταία επιτυχημένη συμφωνία μίσθωσης του Country Club. Τέλος, η κ. Πόλυ Αρώνη, υπεύθυνη λειτουργία

του Μουσείου, επισήμανε την ανάγκη δημιουργία κάποιου είδους ράμπας στην είσοδο του Μουσείου, για να διευκολυνθεί η πρόσβαση και σε άτομα με ειδικές ανάγκες. Ο κ. Δήμαρχος συμφώνησε και υποσχέθηκε να φροντίσει να δοθεί κάποια λύση.

Η Λαϊκή Συνέλευση έκλησε με την απονομή του βραβείου «Ξενοφών Ζορμπαλής» στην Χριστίνα Τσατσαράγγου τελειόφοιτη του Λυκείου, από τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. Β. Μπούρα.

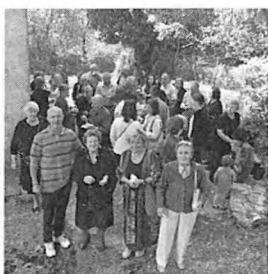
Συνεστίαση Μικροχωριτών

Το βράδυ της 18^{ης} Αυγούστου 2017 έγινε η καθιερωμένη από τη δεκαετία του '50 ετήσια συνεστίαση των Μικροχωριτών. Είναι ένα αντάμωμα, που περιμένουν όλοι οι συγχωριανοί και που γίνεται κάτω από τον πλάτανο στην πλατεία του χωριού, σε φιλική ατμόσφαιρα, φαγητό, ζωντανή μουσική και χορό ως τις πρώτες πρωινές ώρες

Εκτός από Μικροχωρίτες, το αντάμωμα αυτό πλαισίωσαν και συμπατριώτες από τα γύρω χωριά με ξεχωριστή την παρουσία του Απόστολου Γκλήτσου, δημάρχου Στυλίδας και του συλλόγου γυναικών Καρπενησίου που πρόσφεραν στους παριστάμενους παραδοσιακά κεράσματα.

Τ' Άη-Γιαννιού

Στις 29 Αυγούστου, ημέρα της αποκεφάλισης του Προδρόμου, έγινε ωραία θεία λειτουργία στον Ι.Ν. του Άη-Γιάννη. Όπως κάθε χρόνο έτσι και πέρυσι, πολύς κόσμος παρακολούθησε τη θεία λειτουργία, με το πέρας της οποίας ο συγχωριανός Σπύρος Γιαννόπουλος πρόσφερε σε όλους βουκουμία, τηρώντας ένα παλιό έθιμο.

Ο Άγιος Φανούριος

Το χωριό μας τιμά κάθε χρόνο τη μνήμη του Αγίου Φανουρίου. Ποιος όμως ήταν ο Άγιος Φανούριος; Η λατρεία του φαίνεται ότι ξεκινά από τη Ρόδο, όπου κατά την παράδοση βρέθηκε η εικόνα του, σε ερείπια παλαιού ναού έξω από τα τείχη της πόλης. Ο τότε Μητροπολίτης Ρόδου, Νείλιος (1355-69), διάβασε την επιγραφή "Άγιος Φανούριος". Η εικόνα παρίστανε ένα νέο ντυμένο με στρατιωτική ενδυμασία, που κρατούσε σταυρό με λαμπάδα και ήταν ηλαιοσωμένος από 12 σκηνές του μαρτυρίου του. Επειδή βρέθηκε η εικόνα του εκεί θεωρείται προστάτης του νησιού της Ρόδου.

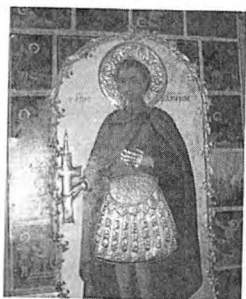
Κανείς δεν γνωρίζει λεπτομέρειες για το που, πότε και πως έζησε ο Άγιος. Ό,τι ξέρουμε έχει διασωθεί από την παράδοση, σύμφωνα με την οποία η μητέρα του Αγίου ήταν σκληρή, άπονη και αμαρτωλή. Γι' αυτό σε πολλές περιοχές της χώρας μας, αρκετοί είναι αυτοί που φτιάχνουν την πίτα για «να συγχωρεθεί η μάνα του Αγίου».

Κάθε χρόνο στις 27 Αυγούστου οι Εκκλησίες γεμίζουν πίτες. Είναι οι γνωστές σε όλους μας «Φανουρόπιτες». Κι' αυτό γιατί ο Άγιος Φανούριος υπήρξε η μορφή που πάντοτε βοηθούσε να βρεθούν τα χαμένα. Από γαμπρούς και νύφες μέχρι χαμένα πρόσωπα ή αντικείμενα.

Χαρακτηριστικές είναι οι περιγραφές, που μάς δίνει η καθηγήτρια του Παν. Αθηνών και π. Διευθύντρια του Κέντρου Ερεύνης Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών κ. **Άννα Παπαμαχαίρη-Κουτρούμπα** στο περ. «Ρουμελιώτικη Εστία», όπως τις διηγήθηκαν μια γερόντισσα από τα χωριά της Παρνασσίδας και μια άλλη από τη Λειβαδιά: «Για να φανιρώσ' ου Άη Φανούρης πράγματα που χάσαμι κάνουμι μια κ'ηούρα, την τάζουμι αυτήν κι λέμι: Άη Φανούρη μ', φανέρωσέ μ' του φηουρί μ' του κουσταντινάτου μ' - τότε 'μεις φουράγαμι τέτοια - ή ό,τ' πουλήτιμου χάνουμι, κι θα σ' κάνου μια κ'ηούρα για την ψυχή τα'ς μάνας σ'. Αυτή την κ'ηούρα τη φτειάνουμι ούλις στην περιουχή μας, ούλα τα χουριά για να σ'χουρηθή η μάνα τ'. Λέγαμι οι μανιές μας ότ' η μάνα τ' ήτανι πουλή αμαρτουλή, τσιγκούνα κι κακιά, είλι φτειάσ' πουλή. Ύστιαρα 'νειρευόμαστι πού 'νι του χαμένου κι πάμι κι του βρίσκουμι. Μπουρούμι να ζητήσουμι κι κάτ' άηλου: γαμπρό καλήνε, μάς τουν φέρν', ό,τ' μι την καρδιά μας κι μι πίστ' τού ζητήσουμι, μάς του δίν'. Τότε κάνουμι του τάξιμου, την κ'ηούρα κι τη μοιράζουμι στα κούτσ'κα λέγοντας: Πάρτι πίττα να σχουρέσ'τι τ' μάνα τ' Άη Φανούρ'. Τώρα δε θμάμι τα υλικά τ'ς. Θμάμι ότ' άηλις τη φτειάνουμι μι εφτά κι άηλις μι ιννιά υλικά. Ιγώ έφτειανα μι ιννιά, όσα τα γράμματα που 'χει τ' όνομά τ'».

Και η γερόντισσα από τη Λειβαδιά ήξει: «... Η πίττα τ' Άη Φανούρ' είναι πάντα νηστήσιμ', όκ' σαν κέικ που φτειάχνι τώρα. Αυτή δεν είναι πίττα τ' Άη Φανούρ' κι βάζουμι μέσα κι αυγά, αυτά δεν είναι πράματα που τα θέλ' ου Άγιους, δεν πían' αυτή η πίττα. Τα νηστήσιμα υλικά είναι ιννιά για ιφτά. Για τα ιννιά λέγαμι ότι θέλ'ς ιννιά για τα γράμματα που έχ' του όνουμ τ' Αγίου. Για τα ιφτά λέγαμι είναι η ιφτάφουτ'»

ἡυχνία, εφταπάρθενους κουρός στ' αστέρια στουν ουρανό, ικτά είνι τα μυστήρια τσ' θρησκείας μας κι οι μέρις της δημιουργίας του κόσμου. Παλιά, όταν ήταν να φτειάσ'νι την πίττα, άναβαν θυμιατό να καίη του ἡιβάν' συνέχεια κι κιρί π' έκιγι, τώρα δεν τα 'ξιτάζνι, ό,τ' θέλ'νι φτειάχ'νι. Μετά την πάμι να τη βῆουγησ' ου παπάς κι μιτά την κόβουμι κι τ' μοιράζουμι για να σ' κουρηθή η μάνα τ' Αγίου. Οι μανιές μας ἤέγανι ότ' παλιά την κόβανι σι σαράντα κουμματάκια, δεν ξέρου γιατί».

Ο Άγιος Φανούριος (Ρόδος)

Στον Άν-Θανάση του Χωριού μας

Εικόνα του Αγίου Φανουρίου

* * *

Ο Νεροφόρος

Νεροφόρος στο χωριό /ήτανε αφεντικό
για το πότισμα σπαρτών /άνοιγμα των αυλακιών.

Αν και ήτανε γνωστή /η ώρα του κάθε ποτιστή
επενέβαινε συχνά /να ρυθμίσει τα νερά.

Μια γιατί ήταν λιγοστά /άλλη για άρρωστη γιαγιά
τρίτη, παράτυπη αυτή /για ένα φίλο ή συγγενή.

Πα στην κόφτρα με τσαπί /ήτανε απ' την αυγή
για να δώσει το νερό /σε χωράφι ποτιστικό.

Σαν λιγότευε αυτό /έτρεχε στον αυλακό
Και στην δέση στην πηγή /την αιτία για να βρει.

Βασίλη Ι. Αποστολόπουλου:

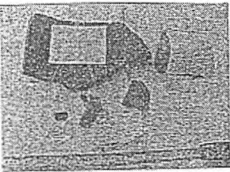
Ιθάκη οι μνήμες από το δικό μου Καρπενήσι, 2017

Αρχαία Ευρήματα

Πληροφορούμαστε από σχετικό κείμενο, που μάς παρέδωσε ο κ. Δ. Φαίλης, γνωστός συγγραφέας από το Κηλασί, ότι παρέδωσε στην Εφορεία Αρχαιοτήτων Φθιώτιδας και Ευρυτανίας σαράντα ένα (41) αρχαία ευρήματα, που επί σειρά ετών συγκέντρωνε ο ίδιος, τόσο από το Κηλασί, όσο και από την ευρύτερη περιοχή. Αν και ζήτησε γραπτώς με αίτησή του τα ευρήματα αυτά να δοθούν στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσειακό Κέντρο Καρπενησίου, όπου και ανήκουν, δυστυχώς αυτό δεν έγινε αποδεκτό από την αρχαιολογική υπηρεσία και θα εκτεθούν στο Βυζαντινό Μουσείο Φθιώτιδας στην Υπάτη.

16	<p>Λίθινο αντικείμενο, τρεις (3) λαβές αποσπασματικά σωζόμενες (δύο ταινιωτές και μία κυκλική), υπόστατο κλιβάνου, πήλινο σφονδύλι, δύο (2) αποστρογγυλλεμένα όστρακα, ένα (1) βότσαλο, τμήμα χάλκινου αντικειμένου και μια σιδερένια εφηλίδα (?)</p> <p>Θέση: Άγιος Σώστης - Μικρό Χωριό</p>	
----	---	---

Ανάμεσα σ' αυτά τα αρχαία ευρήματα περιλαμβάνονται και μερικά που βρέθηκαν στον Άη-Σώστη του χωριού μας (παρατίθενται οι φωτογραφίες τους

33	<p>Τμήμα από κεραμίδα στέγης (θέση: Άγιος Σώστης - Μικρό Χωριό). Τμήμα από χείλος πίθου (θέση: Κάστρο Τσουκάς). Ένα όστρακο (θέση: Γλάς - Χόχλια) Τμήμα λαβής και όστρακο (θέση: Σπηλιά Καρακίτσου - Μάραθος)</p>	
----	--	--

από τον κατάλογο παράδοσης αντικειμένων της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας). Ως γνωστόν, μερικά παρόμοια ευρήματα εκτίθενται και στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Μικρού Χωριού.

* * *

Κουκλιοθέατρο στην Ευρυτανία (1943-1944)

Η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (Τμήμα Θεατρικών Σπουδών), **Μαρία Βελιώτη**, ερεύνησε πολύ εμπειριστατώμενα το κουκλιοθέατρο που παιζόταν στην «Ελευθέρη Ελλάδα» την εποχή της Κατοχής. Τα συμπεράσματα της έρευνάς της δημοσιεύθηκαν στην αγγλική γλώσσα στο περ. *researches* του πανεπιστημίου του Στρασβούργου. Παραθέτουμε ένα μικρό κομμάτι, που δείχνει το ρεπερτόριο του κουκλιοθέατρου της ΕΠΟΝ:

...Ο Ν. Ακίλιογλου, γνωστός στους αντάρτες ως «ο συναγωνιστής Κουκλιοθέατρος», παρουσίαζε ένα ρεπερτόριο με κεντρικό θέμα την Αντίσταση στην «Ελευθέρη Ελλάδα» από το 1943 ως το τέλος του 1944. Σ' αυτή την περίοδο ο θίασος, έχοντας ως βάση το Καρπενήσι, περιόδευε στην κεντρική Ελλάδα και παρά τον κίνδυνο να πιαστεί από τους Γερμανούς, έφθανε ως τα πιο απομακρυσμένα χωριά, διασχίζοντας μεγάλες αποστάσεις με τα πόδια.

Οι θεατές που παρακολουθούσαν τις παραστάσεις ήταν άνδρες και γυναίκες της Αντίστασης, νέοι της Αντίστασης, παιδιά της προσχολικής και δημοτικής εκπαίδευσης με τους δασκάλους τους και παιδιά της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, που κατάφερε να λειτουργεί ακόμη ως κρατικό ίδρυμα στην «Ελευθέρη Ελλάδα»...

Πάνω στα «Βουνά», ο βασικός θίασος του Ακίλιογλου περιλάμβανε πέντε ανθρωπόμορφες κούκλες, που ήταν: ο *Γαρίδας*, ο *Χάνος*, ο *μπάρμπα-Γιώργος*, ο *Μισελίνης*, ο *Χιτληρίνης* καθώς και δύο γαϊδούρια. Επίσης υπήρχαν και δύο γυναικείες κούκλες: η *Ασημίνα* και η *Θειά Βάβα*.

- Ο *Γαρίδας* ήταν ο ένας από τους πρωταγωνιστές του θίασου. Ήταν ένα έξυπνο και σβέλτο παιδί.
- Ο *Χάνος* ήταν ο πιστός σύντροφος του Γαρίδα και τελείως άηλος χαρακτήρας. Ήταν ένα χαζό παιδί, που δεν μιλούσε και με μια έκφραση αφηρημένη.
- Ο *μπάρμπα-Γιώργος* έμοιαζε πολύ με τον γνωστό μας μπάρμπα-Γιώργο του «Καραγκιόζη». Ήταν ο φτωχός θεός του Γαρίδα και του Χάνου.
- Ο *Μισελίνης*. Ήταν κάποιος που το όνομα του είχε διπλό νόημα. Εννοούσε άηλοτε τον Μουσελίνη, και άηλοτε τον μισέλληνα.
- Ο *Χιτληρίνης* φυσικά αναφερόταν στον Χίτλερ.

Στις περιοδείες «Το Κουκλιοθέατρο της ΕΠΟΝ», όπως ονομαζόταν ο θίασος του Ακίλιογλου, έπαιζε ιστορίες σχετικές με τις μάχες των ανταρτών και τις συμφορές των Γερμανών, ενώ μεγάλοι και παιδιά τραγουδούσαν αντιστασιακά τραγούδια. Ειδικότερα, οι παραστάσεις ήταν: το *Πιάνο*, η *Τσαρουχοναυμαχία*, ο *Καπετάν Γαρίδας*, *Χίτλερ-Μουσελίνη*, και ο *Ήρωας*:

- Το *Πιάνο* δραματοποιούσε την πείνα των κατοίκων, σατίριζε τους μαυραγορίτες και έδειχνε πώς τα δύο γενναία παιδιά, οι πρωταγωνιστές, κατάφεραν να επιζήσουν.
- Η *Τσαρουχοναυμαχία* είχε σαν θέμα την αποχώρηση των Γερμανών από την Ελλάδα με ευτράπελες και σατιρικές καταστάσεις και πάντα με πρωταγωνιστές

τον Γαρίδα και τον Χάνο. Παρίστανε μια ναυμαχία όπου για ελληνικό πλοίο είχε ένα μεγάλο τσαρούχι.

- Ο *Καπετάν Γαρίδας* είναι ένας παιδικός ήρωας που γίνεται μαχητής αντάρτης με όλη του τα χαρακτηριστικά.
- Το περιεχόμενο του έργου *Χίτλερ-Μουσοσλίνη* δεν μπόρεσε να βρεθεί. Πάντως στο πίσω μέρος της κούκλας του *Χιτλερίνη* βρέθηκε μία *μούτζα*, μια χειρονομία δηλαδή σα να έλεγε: «άμε στο διάβολο». Ασφαλώς η χειρονομία απευθυνόταν στον Χίτλερ, πράγμα που δείχνει ότι το έργο ήταν σατιρικό, και ο Χιτλερίνης μιμείται τον Χίτλερ.
- Ο *Ήρωας* τόνιζε την έννοια του ήρωα μέσα από την ιστορία τεσσάρων παιδιών. Εθνεοπαθολογούσε εκείνους που κακώς θεωρούν τους εαυτούς τους ήρωες και τόνιζε τις αρετές των πραγματικών ηρώων....

Συμπερασματικά, για περίπου ενάμιση χρόνο ο Ακίλογλου, με την τέχνη του, πρόσφερε ψυχαγωγία σε αντάρτες και παιδιά πάνω στα βουνά και τα χωριά της Ευρυτανίας.

* * *

Λίγο γέλιο

Έσω προσεκτικός

Ένας κύριος μπαίνει σε ένα ταξί και λέει στον οδηγό: «Σας παρακαλώ κύριε, να είστε προσεκτικός στην οδήγηση. Είμαι πατέρας εννέα παιδιών».

Και ο ταξιτζής: «Εννέα παιδιά; Και λέτε σε μένα να είμαι προσεκτικός;»

Όπερα

Ένας κύριος ρωτάει το φίλο του, που είναι λάτρης της κλασικής μουσικής, όπως και ο ίδιος: «Παρακολούθησες την παράσταση του Οθέλλου στο θέατρο χθες βράδυ;»

«Ναι», απαντά ο φίλος, «αλλά τι να σου πω, η σοπράνο ήταν κάτι παραπάνω από βαρετή!»

«Εγώ άκουσα ότι καταχειροκροτήθηκε» λέει ο πρώτος.

«Ναι, όταν ο Οθέλλος την έπνιξε» απαντά ο φίλος.

Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Μικρού Χωριού

Απεικονίζει την ιστορική διαδρομή του Μικρού Χωριού και των ανθρώπων του

Επισκεφθείτε το

Το ληξικό της απόσταξης

«Ου ζω» χωρίς ούζο, λήγεται ότι παραδέχτηκε κάποτε ένας μπέης του Τυρνάβου, άληθοι πάλη αποδίδουν το «ου ζω» στο Νίκο Γαβριήλη Πετζίκη ο οποίος αγαπούσε τα ευφροιογήματα. Μια συζήτηση για τσίπουρο, ούζο, ρακί και τσικουδιά μ' ένα φίλο Κρητικό και τεχνολόγο τροφίμων, τον κ. Μαθαίο Τερεζάκη, μάς έδωσε την ευκαιρία να μάθουμε κάτι περισσότερο για τη διαδικασία της παρασκευής των δυνατών αυτών ποτών. Πολλοί είναι βέβαια όσοι γνωρίζουν πολύ καλά τη διαδικασία αυτή καθώς αρκετοί, στην Ευρυτανία, παρασκευάζουν το δικό τους τσίπουρο. Οπότε το μικρό ληξικό που ακολουθεί προορίζεται για τους αμήτους:

Αποστάγματα: Τα ελληνικά αποστάγματα προέρχονται κυρίως από τα στέμφυλα ή τσάμπουρα ή τσίκουδα, τα υπολείμματα δηλ. πατήματος των σταφυλιών. Σε μερικές περιοχές μπορεί να χρησιμοποιηθούν ολόκληρα τσαμπιά, ακόμα χρησιμοποιούνται μούρα ή κούμαρα, που παραμένουν σε βαρέλια περίπου 40 ημέρες.

Βοηθητικές ουσίες: Κατά τη διαδικασία της απόσταξης, στον πάτο του καζανιού βάζουμε και άλλα υλικά, όπως θυμάρι ή ρίγανη που βοηθάνε την απόσταξη. Οι ποσότητες είναι τόσες που να βελτιώνουν την απόσταξη, να βοηθάνε δηλαδή τα «οργανοληπτικά» χαρακτηριστικά.

Γλυκάνισο: Στην περιοχή της Θεσσαλίας χρησιμοποιούν τον μαραθόσπορο ή το γλυκάνισο από τα οποία παίρνουμε την ανθόλη. Με αυτά τα συστατικά μέσα στο καζάνι βγάζουμε και το ούζο. Η ανθόλη έχει χαρακτηριστική μυρωδιά ενώ έχει την ιδιότητα να ασηπρίζει όταν αναμιχθεί με νερό και να κάνει κρυστάλλους σε πολύ χαμηλή θερμοκρασία.

Περιεκτικότητα σε οινόπνευμα: Όλα τα ποτά αυτά ανήκουν στην κατηγορία των σκληρών ποτών, περιέχουν οινόπνευμα από 38 έως 43% στα επίσημα αποστακτήρια, ενώ στα ιδιωτικά ίσως διαφέρει λίγο ο βαθμός. Ένα караφάκι 200 γρ. ούζου (του εμπορίου) περιεκτικότητας 40% αλκοόλη, αντιστοιχεί σε ένα μπουκάλη εμφιαλωμένο κρασί, 13 βαθμών ή σε 3,5 μπουκάλια μπύρας 5,5 βαθμών.

Μέθη: Σε αντίθεση με τα άλλα σκληρά ποτά με τους ίδιους βαθμούς που πίνονται γρήγορα, όπως π.χ. σφηνάκια, το τσίπουρο, το ρακί, το ούζο τα πίνουμε σιγά σιγά, οπότε το αλκοόλη αργεί να φτάσει στον εγκέφαλο. Το νερό ή ο πάγος που προσθέτουμε τα αραιώνουν οπότε γίνονται λίγο πιο ελαφριά και φυσικά: Μεζές. Απαραίτητο συνοδευτικό!

Μεθυλική αλκοόλη: Για τη μέθη υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα, κατά την διαδικασία της απόσταξης. Η αλκοόλη δεν είναι μια, αλλά πολλές. Οι κυριότερες είναι η αιθυλική αλκοόλη (αιθανόλη) και η μεθυλική αλκοόλη (μεθανόλη). Όταν αρχίζει να βράζει το καζάνι και βγαίνουν ατμοί που στη συνέχεια υδροποιούνται, μαζί με το νερό πρώτη και καλύτερη βγαίνει η μεθυλική αλκοόλη γιατί έχει χαμηλότερο σημείο ζέσεως, που σημαίνει ότι εξατμίζεται πιο εύκολα. Σε μια καζανιά το πρώτο μπουκάλη

περιέχει μεθυλική αλκοόλη το γνωστό «πρωτοράκι». Είναι πολύ δυνατό και δεν πρέπει να το πίνει κανείς. Προκαλεί ισχυρό πονοκέφαλο, βλάπτει το νευρικό σύστημα ενώ μπορεί να προκαλέσει έως και τύφλωση. Όπως είπε ο κ. Τερεζάκης: «Ο σωστός ποτοποιός αυτό το πρωτοράκι δεν το χρησιμοποιεί πουθενά, ίσως μόνο για εντριβές». Στα δέκα κιλά απόσταξης θα πήγαμε ότι είναι το πρώτο μπουκάλι.

Μπόμπες: Δυστυχώς η μεθυλική αλκοόλη (μεθανόλη) χρησιμοποιείται για τη νοθεία ποτών καθώς είναι πολύ φτηνή. Κυκλοφορεί στο εμπόριο ως ξυλόπνευμα. Η μέθη με νοθευμένο ποτό προκαλεί κυρίως πονοκέφαλο, αλλιά ορισμένες φορές προκαλεί παράλυση, τύφλωση ή και θάνατο. Σε ήπια συμπτώματα μέθης βοηθά η ακινησία και η κατανάλωση χυμών, ώστε να απορροφήσει και άλλες ουσίες ο εγκέφαλος, αλλιά αν τα συμπτώματα συνεχιστούν με έντονους πονοκεφάλους και εμετούς χρειάζεται οπωσδήποτε ιατρική βοήθεια.

Τραγούδι: Για να μην κλείσουμε όμως με τη δυσάρεστη πλευρά του ποτού ας θυμίσουμε τους στίχους του Αιμίλιου Σαββίδη στο τραγούδι «Ούζο όταν πεις – Δική μου είναι η Ελλιάς»:

«Από το βράδυ ως το πρωί /δική μου είναι η ζωή /κι όλο τον κόσμο κατακτώ /φίνο ουζάκι σαν ρουφώ».

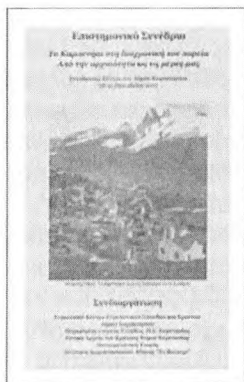
Σ.Κ.

Προποθαιμικά στην Παναγιά. Σέρνει το χορό ο Βασίλης Λιάπης. Ακολουθούν ο δάσκαλος Γεώργιος Παπαδής, ο Ιωάννης Μηλιατσούκας και ο Δημήτριος Ζαχαρόπουλος. Το νταούλι χτυπάει ο Βαγγέλης Κωστόπουλος.

Από την Κίνηση των Ευρυτανικών Συζητήσεων

Ευρωπαϊκό Κέντρο Ευρυτανικών Σπουδών και Ερευνών (ΕΥΚΕΣΕ)

Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κέντρου Ευρυτανικών Σπουδών και Ερευνών, πρόεδρος του οποίου είναι ο συγχωριανός μας Μένιος Κουτσούκης, και με συνδιοργανωτές την Περιφερειακή Ενότητα Ευρυτανίας, τον Δήμο Καρπενησίου, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους Ν. Ευρυτανίας, η Πανευρυτανική Ένωση, ο Σύλλογος Καρπενησιωτών Αθήνας «Το Βεηούχι», οργανώθηκε με μεγάλη επιτυχία τετραήμερο επιστημονικό συνέδριο στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Καρπενησίου (18-21 Οκτωβρίου 2017) με θέμα: «*Το Καρπενήσι στη διαχρονική του πορεία, από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας*».

Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ.κ. Γεώργιος με σύντομο μεστό και εποικοδομητικό χαιρετισμό. Το συνέδριο χαιρέτισαν ο Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδος κ. Κώστας Μπακογιάννης, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Άρης Τασιός, ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. Νίκος Σουλιώτης, οι πρώην Δήμαρχοι Γιάννης Παπαδόπουλος, Δημήτρης Καρατσίκης και Βασίλης Καραμπάς, κ.ά.

Ενενήντα πέντε εισηγητές, καθηγητές πανεπιστημίων, επιστήμονες και ερευνητές, σε δώδεκα θεματικές ενότητες, παρουσίασαν εμπειριστατωμένες εισηγήσεις με θέματα που έφεραν στο φως άγνωστες πτυχές της πόλης του Καρπενησίου σχετικές με την αρχαιολογία, ιστορία, διοίκηση, εκπαίδευση, οικονομική κίνηση, λογοτεχνία, τέχνη, συμμετοχή σε εθνικούς αγώνες, μορφές που ξεχώρισαν κ.ά., που χάραξαν τη ζωή της πρωτεύουσας του νομού Ευρυτανίας, από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας.

Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων

Μια ζεστή, γιορτινή εκδήλωση οργάνωσε η Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων, για να τιμήσει τον Ηλία και τη Νάνσυ Ντζιώρα, ένα ξεχωριστό ζευγάρι της Ευρυτανίας, τόσο για το ευδόκιμο και παραγωγικό έργο τους ως δημόσιοι λειτουργοί, όσο και για το κοινωνικό τους έργο αλληλά και για την ανα-

γνωρισμένη, άοκνη και αφιλοκερδή προσφορά τους στον πολιτισμό της Ευρυτανίας, με αποκορύφωμα την αναστήλωση και ανασύσταση της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βράχας. Η Ιερά αυτή Μονή είναι μεγάλης ιστορικής και πολιτιστικής αξίας, όπως πολύ εμπεριστατωμένα περιγράφεται στο μελέτημα του Ηλία Β. Ντζιώρα: *Μια ιστορική Μετεξέλιξη της Ιεράς Μονής Βράχας*.

Την εκδήλωση, που έγινε στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, την Κυριακή 18 Μαρτίου, τίμησαν με την παρουσία τους πολιτικοί, εκπρόσωποι συλλόγων και πολλοί Ευρυτάνες. Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο πολιτικός επιστήμων και συγγραφέας κ. Κωνσταντίνος Χολέβας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: *"Ηλίας Ντζιώρας. Το επιστημονικό, διδακτικό και κοινωνικό του έργο"*, ενώ η καθηγήτρια του πανεπιστημίου Αθηνών και τ. υπουργός κ. Κέλλη Μπουρδάρα αναφέρθηκε στην *"Προσφορά της Αθανασίας Ντζιώρα στη Δημόσια Διοίκηση, στον πολιτισμό και στον κοινωνικό χώρο"*.

Κατά την εκδήλωση κόπηκε η πρωτοχρονιάτικη πίτα της Εταιρείας, ενώ καφέδες, αναψυκτικά και κεράσματα προσφέρθηκαν σε όλους τους παρευρισκόμενους.

Πανευρυτανική Ένωση

Την Κυριακή (14-1-2018) στο Ξενοδοχείο «ΠΑΡΝΩΝ», πραγματοποιήθηκε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας και η Τακτική Γενική Συνέλευση της Πανευρυτανικής Ένωσης, για την εκλογή νέων μελών του Δ.Σ. και της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Τόσο η Γενική Συνέλευση, όσο και οι αρχαιρεσίες που ακολούθησαν, έγι-

ναν σε φιλική, εποικοδομητική αλληά και γιορταστική ατμόσφαιρα, που εμπλουτίστηκε με την προσφορά καφέδων από τον ιδιοκτήτη του Ξενοδοχείου, Κώστα Αβράμμο, καθώς και πίττας με τσίπουρο και ξηρούς καρπούς από το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Πανευρυτανικής Ένωσης έχει ως εξής:

Πρόεδρος:	Αθανάσιος Δ. Σταμάτης
Αντ/δρος:	Δημήτριος Επαμ. Δέπος
Γ. Γραμματέας:	Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος
Ταμίας:	Ανδρέας Κ. Ζούκας
Έφορος:	Ηλίας Βαΐου Ντζιώρας
Μέλη:	Λεωνή Θανασούλα (ορίζεται και ως αναπλ. Γραμματέας)
	Κων/νος Σπ. Τσιώλης (ορίζεται και ως αναπλ. Έφορος)
	Κων/νος Γ. Φούκας (ορίζεται και ως αναπλ. Ταμίας)
	Κων/νος Παπατζίμας, μέλος.

Το νέο Δ.Σ. αποφάσισε ότι, όσον αφορά τη θέση του Προέδρου, κατά την τριετία 2018-2020, κατά την α΄ περίοδο να αναλάβει ως Πρόεδρος ο κ. Αθανάσιος Δ. Σταμάτης και κατά την β΄ περίοδο ο κ. Ηλίας Βαΐου Ντζιώρας.

Τα Μικροχωρίτικα Γράμματα εύχονται στο νέο Δ.Σ. καλή ευδωση των προσπαθειών του και καλή συνέχεια στο παραγωγικό έργο της Πανευρυτανικής Ένωσης.

Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών

Μια επιτυχημένη εκδήλωση οργάνωσε το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018. Η εκδήλωση περιλάμβανε κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας από τον Πρόεδρο του Κέντρου, ομότιμο καθηγητή Δημήτριο Κουτρούμπα, ομιλία του καθηγητή Τεχνικών Λυκείων, Αθ. Λερούνη με θέμα: *Η ελληνική παρουσία στην Κεντρική*

Ασία και οι απόηχοί της στην παράδοση της φυλής Καλιάσσα, και χορευτικό πρόγραμμα από τον Ποιητιστικό Όμιλο Φοιτητών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο κ. Λερούνης με πολύ παραστατικό τρόπο και με παρουσίαση χαρακτηριστικών φωτογραφιών από την περιοχή με πρόσωπα, κατοικίες, ήθη και έθιμα, αρχαία ευρήματα, κ.ά. απέδειξε πως δίκαια η φυλή των Καλιάσσα θεωρεί ότι είναι απόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Μια πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία, που κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον όλων των παρευρισκόμενων.

Ακολούθησε ξενάγηση στο Λαογραφικό Μουσείο του Κέντρου, που φέρει τη σφραγίδα της καθηγήτριας Λαογραφίας του πανεπιστημίου Αθηνών, Άννας Παπαμιχαήλ-Κουτρούμπα. Το Μουσείο αν και βρίσκεται ακόμη στο στάδιο διαμόρφωσης, εντυπωσιάζει με το ωραίο στήσιμο, τους αργαλειούς, τα ενδιαφέροντα εκθέματα και το μοναδικό «κονάκι» των Σαρακατσαναίων, που στήθηκε ειδικά για τις ανάγκες του Μουσείου. Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση στον προθάλαμο του Μεγάρου του Ιδρύματος.

[www. Mikrohorio.gr](http://www.Mikrohorio.gr)

Η ιστοσελίδα της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Επισκεφθείτε τη

Στυλιανός Κυριακίδης: ένας αφανής Έλληνας ήρωας!

Από Σ.Χ.Μ.

Με τον τίτλο αυτό, ο αείμνηστος Φρέντυ Γερμανός είχε αφιερώσει στον Στέλιο Κυριακίδη μια εξαιρετική εκπομπή το 1981. Μια εκπομπή αντάξια στον ολυμπιονίκη αθλητή, τον άνθρωπο της προσφοράς, τον Μαραθωνοδρόμο που ανέστησε την Ελλάδα.

Ο Στέλιος Κυριακίδης γεννήθηκε στην Πάφο της Κύπρου. Ήταν γιος αγροτών. Από παιδί αγαπούσε τον αθλητισμό και είχε ταλάντο στο τρέξιμο. Το 1934 μετακόμισε στην Αθήνα. Για να βγάλει το μεροκάματα πίνει δουλειά ως μετρητής ρολογιών της ΔΕΗ, χωρίς όμως να εγκαταλείψει τον αθλητισμό. Καταφέρνει να γραφτεί στον Παναθηναϊκό Αθλητικό Όμιλο, ώστε να μπορεί να προπονείται και να παίρνει μέρος σε διάφορους αγώνες.

Διακρίθηκε αρκετές φορές στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια με την εθνική ομάδα, ενώ σε Μαραθώνιο αγώνα, κατέρριψε την πανελλήνια επίδοση ακόμη και αυτού του Ολυμπιονίκη Σπύρου Λούη. Μετά τη νίκη του αυτή, ο Σπ. Λούης του είπε: «*Παιδί μου Στέλιο, να τρέχεις πάντα, γιατί εμείς οι Έλληνες γεννηθήκαμε για να τρέχουμε. Μόνο έτσι καταφέραμε να ζήσουμε τόσους αιώνες*».

Το 1941 παντρεύτηκε, έκανε οικογένεια, όμως τα χρόνια ήταν δύσκολα. Πείνα και ανέχεια. Το 1943 στο Χαλιάνδρι, συλλημβάνεται από Γερμανούς με άλλα 49 άτομα (που όλα εκτελέστηκαν) εξαιτίας ενός φόνου Γερμανού στρατιώτη. Για καλή του τύχη, ο Γερμανός αξιωματικός υπηρεσίας ήταν μαραθωνοδρόμος και όταν βρήκε στο πορτοφόλι του την κάρτα διαπίστευσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1936 στο Βερολίνο, τον άφησε ελεύθερο.

Το 1946 γινόταν στην Βοστώνη της Αμερικής ο 50^{ος} Διεθνής Μαραθώνιος. Ήταν ο πιο δύσκολος και ο πιο φημισμένος Μαραθώνιος της εποχής. Δύσκολα χρόνια. Λίγη προπόνηση, ελάχιστο φαγητό, όμως ο Κυριακίδης ήθελε να πάει στην Αμερική. Πώς όμως να αγοράσει το εισιτήριο; Με τι λεφτά; Παρά τις αντιρρήσεις της γυναίκας του, πουλάει μερικά έπιπλα του σπιτιού, καταφέρνει να πάρει και μια επιταγή 1.000 δολαρίων από την Δ.Ε.Η. και έτσι βγάζει το περιπόθητο αεροπορικό εισιτήριο. Μονό! Δεν είχε λεφτά για «μετ' επιστροφής». Σκελετωμένος από την πείνα και την ανέχεια, στις 4 Απριλίου 1946 μπαίνει στο αεροπλάνο για Αμερική. Μοναδικός σκοπός του να τρέξει! Τίποτα άλλο!

Στην Αμερική, στο ξενοδοχείο όπου έμενε, ο μάγειρας ήταν Έλληνας. Τρελλάθηκε όταν του είπε ότι ήλθε για να τρέξει στο Μαραθώνιο, έτσι καχεκτικός που ήταν. Έκανε λοιπόν ότι μπορούσε καλύτερο για να τον κάνει να σταθεί στα πόδια του. Πριν από τον αγώνα, όλοι οι αθλητές, έπρεπε να περάσουν από γιατρό. Πάει και ο Κυριακίδης, πετσά και κόκκαλο όπως ήταν. Τον εξετάζουν οι γιατροί

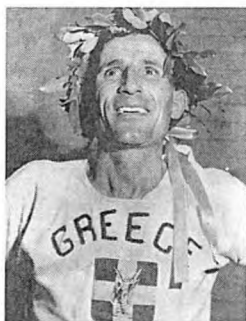
και του ήνε: «Δεν μπορείς να τρέξεις. Είσαι πολύ αδύνατος, νεαρέ Έλληνα. Θα πεθάνεις στον δρόμο από εξάντληση». «Εγώ ήλθα εδώ μόνο και μόνο για να τρέξω» ήξει ο Κυριακίδης. «Αναλαμβάνω την ευθύνη για όποιον κίνδυνο υπάρχει για την ζωή μου. Φέρτε μου το χαρτί

να το υπογράψω». Τελικά, με τη δήλωσή του αυτή και την θετική παρέμβαση της αθλητικής ομοσπονδίας οι αντιρρήσεις ξεπεράστηκαν.

Η μέρα του αγώνα έφθασε. 20 Απριλίου 1946. Κατά τις 12:00 δόθηκε το σήμα εκκίνησης του Μαραθωνίου της Βοστώνης. Κύριος διεκδικητής της νίκης τη χρονιά εκείνη ήταν ο Αμερικανός Τζον Κέλι. Κι όταν ήεμε Κέλι θα πρέπει να πούμε ότι τον θεωρούσαν κορυφαίο δρομέα, και ως εκ τούτου φαβορί για τον αγώνα αυτό.

Πριν τον αγώνα κάποιος έδωσε στον Κυριακίδη ένα διπλωμένο χαρτάκι. Από τη μια μεριά έγραφε: «*Ήταν ή επί τας*» και από την άλλη «*Νενικήκαμεν*». Ακολουθώντας την τακτική που ακολουθούσε πάντα, δεν σπατάλησε δυνάμεις από την αρχή αηλιά επιτάχυνε από το μέσον της διαδρομής.

Στα τελευταία χιλιόμετρα προ-πορευόταν μαζί με τον Τζόνυ Κέλι. Τόσο ομογενείς όσο και Αμερικανοί τον ενθάρρυναν. Κάποιος Έλληνας του φώναξε: «*Καλή πας, Στέλιο! Έστω δεύτερος*». Παρακάτω, ένας Αμερικανός δημοσιογράφος που παρακολουθούσε τον αγώνα, του ήξει: «*ο Κέλυ έσπασε, είναι ώρα να φύγεις*». Και ένας ηλικιωμένος Έλληνας τραβούσε τα μαηλιά του και φώναζε: «*Για την Ελλάδα Στέλιο μου! Για τα παιδιά σου!*». Τότε ο Στέλιος Κυριακίδης έδωσε όηα τα σωματικά του αποθέματα, κατέκτησε τη νίκη, και τερματίζοντας φώναξε: «*For Greece!*» (Για την Ελλάδα!).

Νικητής

Στ. Κυριακίδης & Σπ. Λούης.
Άγαλμα στη Μασσαχουσέτη

Το μετάηλιο

Το τι έγινε μετά δεν περιγράφεται. Ολόκληρη η Αμερική παραμιλούσε! Τον αποκαλούσαν απόγονο του **Φειδιππίδη**. Όλες οι αμερικάνικες εφημερίδες τον είχαν πρωτοσέλιδο. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Τρούμαν, καλεί τον Κυριακίδη στον Λευκό Οίκο, μαζί με τον δεύτερο, τον Αμερικάνο Τζόνι Κέλι. Ρωτάει τον Τζόνι Κέλι: «Καλή, βρε παιδί μου. Πώς έχασες απ' αυτόν τον κοκαλιάρη Έλληνα;» Και ο Κέλι: «Βλέπετε κύριε Πρόεδρε, εγώ έτρεχα για τον εαυτό μου, ενώ αυτός για μια ολόκληρη πατρίδα...»

Αυτό που έγινε μετά ήταν απίστευτο. Από δωρεές των Αμερικάνων μαζεύτηκαν τόνοι από τρόφιμα, φάρμακα, κουβέρτες. Με τη συνδρομή της οικογένειας Λιβανού φορτώθηκαν 6 καράβια και έφτασε η βοήθεια στην Ελλάδα. Το «Πακέτο Κυριακίδη», όπως το ονόμασαν. Επίσης, συγκεντρώθηκαν 250.000 δολάρια για να δοθούν στους ταλαιπωρημένους Έλληνες! Ποσό τεράστιο για την εποχή. Στον ίδιο πρόσφεραν θέσεις επαγγελματία αθλητή, διάφορες δουλειές, ακόμη και καριέρα ηθοποιού στο Χόλιγουντ. Όμως ο νους και η καρδιά του Στέλιου ήταν στην Ελλάδα και στους δικούς του ανθρώπους. Πάντα απαντούσε: «*Την Ελλάδα. Παρακαλώ βοηθείστε την Ελλάδα!*».

Έτσι, στις 23 Μαΐου 1946, ο Κυριακίδης επέστρεψε στην Ελλάδα. Ένα εκατομμύριο κόσμος ξεχύθηκε στους δρόμους για να τον υποδεχτεί με τιμές ήρωα. Η επίσημη τελετή έγινε στους Στύλους του Ολυμπίου Διός. Η δήλωση του δακρυσμένου Κυριακίδη: «*Είμαι υπερήφανος που είμαι Έλληνα!*» συγκίνησε το πλήθος. Για πρώτη φορά μετά την Κατοχή, φωταγωγήθηκε η Ακρόπολη προς τιμήν του.

Ο Στέλιος Κυριακίδης πέθανε στις 10 Δεκεμβρίου του 1987. Ο γιός του, προσέφερε όλα τα κειμήλιά του στο Μουσείο του Μαραθωνίου δρόμου στον Μαραθώνα. Μέσα σ' αυτά είναι και το μετάλλιο τεράστιας αξίας από τον νικητήριο αγώνα στην Βοστώνη. Ένα μετάλλιο που ήταν συλλεκτικό ακόμα και τότε, αφού για εκείνη και μόνο τη χρονιά είχε τοποθετηθεί στο κέντρο του ένα διαμάντι!

Περίφημος Διάλογος

Ένας διάλογος, μεταξύ Αϊνστάιν και Τσάρλι Τσάπλιν, που άφησε ιστορία:

Αϊνστάιν: Αυτό που θαυμάζω περισσότερο σε αυτό που κάνεις, είναι ότι δεν ήες ήξεη, αηηά όηος ο κόσμος σε θαυμάζει!

Τσάρλι Τσάπλιν (Σαρλή): Είναι αηήθεια, αηηά το δικό σου μεγαηείο είναι ακόμη πιο αξιοθαύμαστο. Εσένα σε θαυμάζει οηόκληηρος ο κόσμος, ενώ δεν καταηαβαίηει ήέξη από αυτά που ήες!

ΣΧΜ

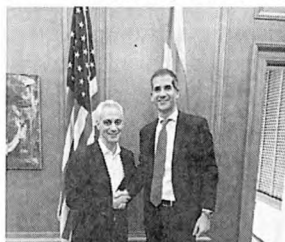
— Μικροχωρίτες της διασποράς γράφουν —

Εορτασμός Εθνικής Επετείου στο Σικάγο

Ελένη Λαϊνη-Κόνιτς, Σικάγο, ΗΠΑ

Με ξεχωριστή λαμπρότητα γιόρτασε ο ελληνισμός του Σικάγου την επέτειο της Επανάστασης του 1821. Επίσημος καλεσμένος ήταν ο Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδος κ. Κώστας Μπακογιάννης. Οι εκδηλώσεις περιλάμβαναν μεγαλειώδη παρέλαση στους δρόμους του Σικάγου, τη θεατρική παράσταση «Βαβέλη» σε γνωστό μεγάλο θέατρο και επίσημο δείπνο, που οργάνωσε η Ομοσπονδία Ελληνοαμερικανικών Οργανώσεων.

Ο κ. Μπακογιάννης, πριν από την παρέλαση στην οποία ήταν τελετάρχης, είχε την ευκαιρία να συναντηθεί με τον Δήμαρχο του Σικάγου στο γραφείο του και όπως δήλωσε είχαν μια πολύ ουσιαστική συζήτηση και ανταλλαγή εμπειριών από την τοπική αυτοδιοίκηση. Στο επίσημο δείπνο ο κ. Μπακογιάννης είχε την ευκαιρία να τονίσει την τεράστια δύναμη της ομογένειας και τη σημαντική συμβολή τους προς την γενέτειρα.

Ο Περιφερειάρχης κ. Κ. Μπακογιάννης με τον Δήμαρχο του Σικάγου Εμμανουήλ Ρομ (αριστερά), με τον Πρόεδρο της Ελληνοαμερικανικής Ομοσπονδίας (κέντρο) και κατά την ομιλία του προς την ομογένεια (δεξιά).

Αριστερά: Ο Περιφερειάρχης ανάμεσα στα ξαδέλφια του Ευδοκία Μπακογιάννη-Λαϊνη, την κόρη της Ελένη, τη Βίκυ και το Λάζαρο Μπακογιάννη. Δεξιά: Ο Περιφερειάρχης με το Λάζαρο και την Ευδοκία.

Στο επίσημο δείννο, όπως ήταν φυσικό, από τους πρώτους που έδωσαν το παρόν ήταν η οικογένεια Μπακογιάννη από το χωριό μας, που με χαρά έσπευσαν να καλωσορίσουν τον επίσημο συγγενή τους, να του δείξουν τη χαρά τους, και φυσικά να αποθανατίσουν το αντάμωμά τους στο Σικάγο.

* * *

Ποτέ δεν ξεχνώ τον πρώτο μου δάσκαλο

Αφιέρωμα στη μνήμη του πρώτου μου δασκάλου Αριστείδη Γιουρνά

Γράφει η Λαμπρινή Τριχιά-Κάληνη, Η.Π.Α, Δεκέμβριος 2017

60 χρόνια αργότερα θα ήθελα, με τα φτερά της παιδικής μου φαντασίας, να πετάξω και να ξαναβρεθώ στις ρίζες μου και στον τόπο της καταγωγής μου, στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας. Θα ήθελα να ξαναζήσω τα πρώτα σχολικά μου χρόνια και να ξαναγίνω η μικρή παιδούλα και μαθητριά μου με το παιδικό μου όνομα "η Λάμπρω". Θα ήθελα να ξαναβρεθώ στην εξατάξια αίθουσα του πρώτου μου σχολείου και να ξανακαθίσω στο παλιό αγαπημένο μου θρανίο.

Θα ήθελα με πολύ αγάπη, σεβασμό κι ευγνωμοσύνη να εναποθέσω ένα

Δεκαετία του '50. Εκδρομή των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου στο Μεσολόγγι. Δεξιάτερο του αείμνηστου Παπα-Θανάση διακρίνεται ο δάσκαλος του Χωριού, Αριστείδης Γιουρνάς.

παιδικό μου αγριοθήλυδο στην έδρα του αγαπημένου μου δασκάλου, αείμνη-
στου Αριστείδη Γιουρνά. Θα ήθελα να τού εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ για
όσα με πολύ αγάπη μού πρωτοδίδαξε στην Α΄ και Β΄ τάξη του Δημοτικού Σχολείου,
κατά τις σχολικές περιόδους 1958-1959 και 1959-1960 αντιστοίχως.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για τους θεμελιώδη λίθους που μού έθεσε
για τις μετέπειτα σπουδές μου. Θα ήθελα να ευχαριστήσω για την μεγάλη αγάπη
που μού εμφύσησε και μού ενέπνευσε από την πολύ μικρή μου σχολική ηλικία
για να αγαπήσω και ν' ακολουθηθώ κι εγώ τον εκπαιδευτικό κλάδο στην δική
μου ζωή. Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για το φωτεινό του χαμόγελο που φω-
τίζε και καθηλιεργούσε, όχι μόνο το παιδικό μου μυαλό, αλλά και την παιδική μου
ψυχή, για να με φωτίζει και να με καθοδηγεί σαν ο πιο λαμπρός μου φάρος,
κάτω απ' τους ξένους ουρανοί, στο πείσμα του χρόνου.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για το πηλατύ ζεστό του χαμόγελο που μας
αγκάλιαζε και μας καλωσόριζε τα καλοκαίρια στο χωριό μας, μαζί με τα παιδιά
μου, με τα εξής, δικά του, χαρακτηριστικά θερμά λόγια, αληθιά και τόσο νοσταγικά:
«Καλιώς τα τα καλιά παιδιά!»

Σεβαστέ μου Διδάσκαλε,

Εύχομαι και η δική σας προτομή, σύντομα να προστεθεί και να στολίζει τον
παιδικό μας Σχολικό Κήπο για να μας καλωσορίζετε στο πέρασμα του χρόνου με
το δικό σας πάντα φωτεινό χαμόγελο, χαραγμένο για πάντα στις καρδιές μας!

Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία

— * * * —

Η Θεία μου Ελένη

Γράφει η Ελένη Τουλιούπα-Μπαζιώνη (3-5-2018)

Γεια σας αγαπημένοι μου συμπατριώτες. Σας εύχομαι ένα ευλογημένο και
χαρούμενο Καλοκαίρι.

Είμαι η Ελένη Μπαζιώνη, το γένος Τουλιούπα, κόρη της όμορφης Κα-
θαντζομάρως και ανιψιά της απίθανης, έξυπνης και μ' ένα ταλέντο απίστευτο
κωμικού ηθοποιού, Ελένης Στ. Κυρίτσιν. Σ' αυτή λοιπόν την αείμνηστη θείσα
μου, Κυρτσοιέν, αφιερώνω αυτό το κείμενο σήμερα, σαν μνημόσυνο και
φόρο τιμής στο πρόσωπο αυτό, που υπήρξε για μένα όταν γεννήθηκα «η
δεύτερη μανούλα μου».

Όταν εγώ ήρθα στον κόσμο, το 1939 στη Λαμία, ύστερα από ένα δύσκολο
τοκετό, με υπολήχαιο πυρετό στη συνέχεια, κρατώντας τη μανούλα μου επί
40 μέρες σε κώμα και ενώ όλοι περίμεναν να φύγει έγινε το θαύμα και
επέζησε, την εποχή εκείνη που ήταν αδιανόητο κάτι τέτοιο. Τέλος πάντων,
ήταν σαν να γύρισε από τον άηλο κόσμο, αδύναμη, σκιά του εαυτού της,

αηλιά με τις υπεράνθρωπες προσπάθειες ιατρών και νοσηλευτών στάθηκε στα πόδια της, μετά από αρκετό καιρό και με τη βοήθεια του Θεού.

Εν τω μεταξύ εμένα, 5 ημερών, με πήραν στο όμορφο Μικρό Χωριό στο σπίτι της γιαγιάς μου Καθαντζοφώτους και με ανέλαβε η δεκαοχτάχρονη τότε αγαπημένη θεία μου Ελένη και σαν δεύτερη μανούλια με περιποιόταν, με ανέθρεψε με ήατρεία με το γάλα της «Κουκίνους» της γελιάδας τους και με καμάρωνε. Μεγαλιώνοντας εγώ, με περιέφερε στη γειτονιά στους ώμους της επάνω χορεύοντας και τραγουδώντας, κι εγώ της σκέπαζα το κεφάλι και το πρόσωπο με την βαμπακούλια της (άσπρη βαμβακερή μαντήλια) και κατηφορίζαμε από το πιο όμορφο «Γιούρτ» (κήπο), που ήταν ψηλά στο σημείο που τώρα δεν υπάρχει λόγω της κατολίθησης του πιο όμορφου κομματιού του χωριού με το δάσος Κρι και το Κεφαλήβρυσο.

Εκεί, στο όμορφο γιούρτ απ' έξω, κάτω από μια αιωνόβια καρυδιά, ήταν μια από τις πολλιές πέτρινες πανέμορφες βρύσες του Χωριού, να τρέχει, ποιος ξέρει πόσα χρόνια, τα κρυστάλλινα νερά της. Εκεί μ' ανέβαζε η γλυκιά Ελένη, μου έπληνε τα ποδαράκια και τα χεράκια μου κάνοντας αστείες «μπαούτες» (γκριμάτσες) που μ' έκαναν να χαιρόμαι και να γελάω, και να πιτσιλιάω με το δροσερό νερό. Πηγαίναμε και στον όμορφο λαχανόκηπο και μου έκοβε μικρά πουληθιασμένα αγγουράκια (και τη μάλιωνε η μάνα της που τα 'κοβε πολύ μικρά και άηλα πολλιά. Όλα αυτά και άηλα τόσα, που θα χρειαζότανε να γράψω, έχουν μείνει ανεξίτηλα και με πολύ τρυφερότητα στην ψυχή μου και στο μυαλό μου και ας ήμουν πολύ μικρή. Από τις ωραιότερες αναμνήσεις που κουβαλιάω και θέλω από τα βάθη της καρδιάς μου να ευχηθώ όλα αυτά να τα 'χει ήάβει η αγαπημένη και συνονόματη «δευτέρα Μανούλια μου».

Αιωνία σου η μνήμη θείτσα μου, να 'ναι καλά τα παιδιά και εγγόνια σου και το πρώτο δισέγγονό σου από την αγαπημένη σου εγγονή Μαρία, κόρη της μοναδικής σου κόρης και αγαπημένης μου εξαδέλφης Βασιλικής Λαμπρινίδου.

Φιλιάκια και καλές ανταμώνσεις με όλους τους συγχωριανούς του ομορφότερου ορεινού ελληνικού χωριού.

Ελένη

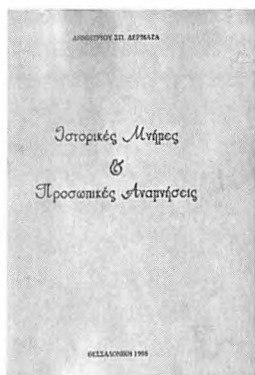
Το Μικρό Χωριό στο διάβα του χρόνου

**Μια βιντεοταινία για τον κάθε Μικροχωρίτη,
τον φίλο ή τον επισκέπτη του Χωριού**

Πωλείται στο Μουσείο του Χωριού

Του Δημητρίου Σπ. Δερματά

Συνέχεια από προηγούμενο τεύχος

1963. Η Μοιραία Χρονιά για το Χωριό μας

.... Φθάσαμε στη χρονιά του 1963. Εγώ συνέχιζα τη δουλειά μου στις οικοδομές, τόσο στο χωριό μας, όσο και στο Λάστοβο όπου πήγαινα κάθε Φθινόπωρο και δούλευα όλο τον χειμώνα, μια και ήταν χαμήλωμα και δεν διατρέχανε κίνδυνο οι σοβάδες από πάγο κ.λπ. Έτσι κι αυτή τη χρονιά. Δούλευα όλους τους φθινοπωρινούς μήνες και στις αρχές Γενάρη, συγκεκριμένα στις 11 του μηνός τελείωσαν οι δουλειές μου και γύρισα στο χωριό. Εκεί βρήκα τον κόσμο σε μια κατάσταση ανησυχίας, γιατί στο χωριό, στο μισό από αυτό, παρουσιάζονταν κάτι ση-

μάδια παράξενα. Κόπηκε το υδραγωγείο, ορισμένα σπίτια παρουσίαζαν ρωγμές. Αυτά συζητιούνταν το βράδυ στο μαγαζί του Κοντογιάννη και την άλλη μέρα αποφασίστηκε να πάει το κοινοτικό συμβούλιο στη νομαρχία στο Καρπενήσι ν' αναφέρει αυτά.

Εκείνη τη μέρα πήγα κι εγώ στο Καρπενήσι να βάλω τα χρήματα στο ταμειυτήριο. Γυρίζοντας από το Καρπενήσι με το λεωφορείο, όταν φθάσαμε στην περιοχή Βουτύρου, από την πλημμύρα είχε μπει το ποτάμι μέσα στα χωράφια και έκανε μεγάλη ζημιά. Αυτά κοιτάζαμε και έλεγα στον Δημοσθένη Γιούσμπαση που καθόταν δίπλα μου για την καταστροφή. Η απάντησή του ήταν «Εσύ δεν ξέρεις τίποτα. Τα χωράφια κοιτάζεις. Εδώ δεν ξέρουμε τι θα γίνει το χωριό με τα σημάδια που δείχνει. Και πραγματικά εγώ δεν είχα πάει την Παρασκευή το βράδυ στο καφενείο που συζητούσαν και δεν ήξερα τίποτα από αυτό που γίνονταν.

Παράλειψα να πω ότι τη χρονιά αυτή η βροχόπτωση ήταν πρωτοφανής. Άρχισε από τις 24 Σεπτεμβρίου και συνέχιζε να βρέχει κάθε μέρα ως το Γενάρη χωρίς να χιονίζει να κόψει. Το Σάββατο το βράδυ, 12 Γενάρη, μαζευτήκαμε όλοι οι άντρες στο μαγαζί του Κοντογιάννη. Η συζήτηση περιστρεφόταν μοναδικά γύρω από αυτά τα φαινόμενα, αλλά κανείς δεν φανταζόταν τι πρόκειται να γίνει. Το πολύ υπολογίζαμε να πέσει κανένα σπίτι. Και σχεδιάζαμε πώς να συνδέσουμε πάλι το υδραγωγείο που παρουσίαζε βλάβη. Αυτή

η κατάσταση επικρατούσε την παραμονή της καταστροφής, με σημάδια την διακοπή του νερού, με ρωγμές στο σπίτι της Ουρανίας Μπακογιάννη και του Αποστόλη Μπούρα. Το πρώτο σπίτι ήταν στο κάτω μέρος του χωριού και το δεύτερο στην κορυφή. Την άλλη μέρα, ξημερώνοντας Κυριακή, ο κόσμος ο πολὺς παρ' ὅλ' αυτά πήγε κανονικά στην εκκλησία.

Εγώ, ὅπως ἤμουν κουρασμένος, κοιμόμουν ακόμα, ὥσπου ἦρθε η ξαδέλφη μου Φρόσω, γυναίκα του Πέτρου Μπάρλα και με ξύπνησε, για να πάω να καρφώσω τα τοίγια που είχε ξεκαρφώσει ο δυνατός αέρας στο ξυλουργείο που διατηρούσε ο Πέτρος και ἔμπαινε μέσα η βροχή και βρέχονταν τα μηχανήματα και η ξυλεία. Ο Πέτρος εκείνη τη μέρα πήγε στο Καρπενήσι.

Αφού διόρθωσα εκεί τη βλάβη σκέφτηκα να πάω να δω και αυτές τις ζημιές που ἔλεγαν την προηγούμενη μέρα στο καφενείο. Εκεί κοντά ήταν το σπίτι της Ουρανίας. Πηγαίνοντας εκεί τι να δω: το πάτωμα του υπογείου του σπιτιού ήταν σχισμένο στη μέση. Το μισό χαμηλότερο από το ἄλλο μισό. Τα τοίγια ολόγυρα ραγισμένα παντού.

Την ίδια στιγμή ακούω φωνές, από πάνω από το σπίτι του Γιούσμπαση του Δημοσθένη που παρατηρούνταν κει κει τα ίδια φαινόμενα. Πήγα και γω εκεί και είδα τα ίδια σημάδια, ρωγμές και κάποια κλήση του σπιτιού. Μέσα σ' αυτό ήταν πολὺς κόσμος και φροντίζανε να το αδειάσουν από τα υπάρχοντα. Τα βγάζανε ἔξω νομίζοντας ότι θα πέσει το σπίτι. Ὅσα μπορούσαν να μεταφερθούν τα παίρνανε και τα πήγαιναν στο σπίτι της Χρίσταινας Φλέγγα, που το θεώρησαν γερό. Πήρα και γω ένα ράδιο και το τραπεζάκι του και το κουβαλούσα ὅπως και οι ἄλλοι στο σίγουρο σπίτι που νομίζαμε. Στο δρόμο συνάντησα τον μπατσανάκι μου, Γιάννη Αθανασόπουλο, ο οποίος φύλαγε τα γίδια του χωριού και είχε σφυριξει να τα βγάλουν οι νοικοκυρές. Μου φάνηκε παράξενο για την διάθεση και το κέφι που είχε χωρὶς να παρουσιάζει καμμιά ανησυχία για το σπίτι του, που ήταν δίπλα στο σπίτι του Μπούρα που ἔδειχνε αυτά τα περίεργα σημάδια. Την χαρά του την εκδήλωνε γιατί συμφιλιώθηκε νε τον γείτονά του Αποστόλη, που ήταν μαλωμένοι. Τον βοήθησε και μετέφεραν τα πράγματά του στο δικό μου σπίτι που δεν παρουσίαζε τίποτα.

Στην απορία μου, πῶς ἄφησε το σπίτι ου αυτός, τη γυναίκα του τη λεχώνα και τα παιδιά του αφού δεν ξέραμε τι θα γίνει, μου εἶπε: «Δεν παθαίνει τίποτα το δικό μου σπίτι» και συνέχισε να μαζεύει τα γίδια. Άφησα το Γιάννη στη δουλειά του και βάδισα το δικό μου δρόμο. Πιο πάνω, στην πόρτα του μεγάλου σπιτιού της, βρήκα την ξαδέλφη μου Φώτο Καναβού. Αυτή στεκόταν εκεί στην πόρτα και ήταν πολὺ χαρούμενη, καθώς μου ἔλεγε, γιατί

το σπίτι της δεν έδειχνε κανένα σημάδι, αν και ήταν μεγάλο και παλιό. Συνεχίζοντας το δρόμο μου με το ράδιο και το τραπεζάκι του Δημοσθένη, ώσπου να φθάσω στο σπίτι που θα τα άφηνα, βρήκα την Κωνσταντώ Μαστρογεωργοπούλου έξω από το σπίτι της να κλαίει μοιρολογώντας για το σπίτι της που είχε σχισθεί στη γωνία από πάνω ως κάτω. Πιο κει βρήκα την Καλλιόπη Κουτσοπούλου να στέκεται στην αυλόπορτά της και με ρώτησε αν γίνεται και στο δικό μας μαχαλά το ίδιο. Η πόρτα αυτή στάθηκε μοιραία γι' αυτή γιατί σε πολύ λίγο η πόρτα αυτή φράκαρε και δεν μπορούσε να την ανοίξει να βγει έξω και εκεί χάθηκε!

Εγώ, άφησα που κουβαλούσα στο σπίτι της Φλεγγοχρίσταινας και συνέχισα το δρόμο μου με την πρόθεση, ύστερα και από τη συνάντηση με τον μπατσανάκι μου Γιάννη Αθανασόπουλο, να πάω στο σπίτι του να δω τι γίνεται ακριβώς εκεί και να δω και το νεογέννητο της κουνιάδας μου. Πηγαίνοντας προς τα κει, ακούω από το σπίτι του Χριστοδουλιά, που ήταν πάνω από το δρόμο να με φωνάζουν για βοήθεια. Εκεί ήταν ο Χριστοδουλιάς με τη γυναίκα του και το γείτονά τους, τον Κώστα Ζορμπαλά, να προσπαθούν να βγάλουν έξω ένα σεντούκι με καλαμπόκι, που δεν χωρούσε να βγει από την πόρτα.

Πήγα και γω αλλά δεν κάναμε τίποτα, το παρατήσαμε αυτό και κοιτάζαμε τα ρήγματα που γίνονταν στα τοίχια του δωματίου, τα οποία όλο και μεγάλωναν και ο Χριστοδουλιάς στενοχωριόταν γι' αυτό. Ο Ζορμπαλάς τον παρηγορούσε και του έλεγε να μην στενοχωριέται και ότι αύριο θα τα φτιάξουμε αυτά με λίγο γύψο. Τέτοια άγνοια και αφέλεια είχαμε για το τι μας περιμένε!

Έφυγα και από κει και συνέχισα το δρόμο με σκοπό να βαδίσω από το αυλάκι να φθάσω στο δρόμο που ανεβαίνει στον Άι Θανάση και από κει να πάω στο σπίτι του μπατσανάκι μου. Μόλις έφθασα έξω από το παλιό σχολείο, κοντά στη βρύση του Σφήκα, είδα το αυλάκι να έχει κοπεί και να έχει υποχωρήσει κάπου 30 πόντους. Απ' αυτό κατάλαβα ότι κάτι μεγάλο γίνεται. Αλλά ποτέ δεν φανταζόμουν αυτό που ακολούθησε.

Όταν έφθασα στο σπίτι του Αθανασόπουλου, αυτό που έβλεπα μπροστά στα μάτια μου μ' έκανε να δοκιμάσω φρίκη και φόβο. Το δάσος, το Κρι, όπως το λέγαμε, είχε κοπεί από τη θέση Μαντέμι. Υποχωρούσε το έδαφος μαζί με τα έλατα, τα οποία είχαν γείρει απειλώντας να καταπλακώσουν το διπλανό σπίτι του Μπάκη και τ' άλλα σπίτια.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

— Ενθυμήσεις από τα παλιά —

Με την ευκαιρία της έκδοσης του 100^{ου} τεύχους του περιοδικού μας δημοσιεύουμε αποσπάσματα από κείμενα συγχωριανών μας που δημοσιεύθηκαν σε παλαιότερα τεύχη.

Από τα **Αυτόγραφα Κείμενα (1921–1923)** του Γεωργίου Ελ. Παπαδή

Μικρά Ασία (1921-1923)

... Τέλη Ιουνίου 1921 αρχίζει η εκκίνηση για την κατάληψη του Εοσί Σεχίρ, κόμβου σιδηροδρομικού Αγκύρας. Επί τρεις ημέρες βαδίζουμε νυχθημερόν για να αιφνιδιάσουμε τους Τούρκους και την τέταρτη, κατάκοποι, διψασμένοι και νηστικοί (δεν μας προλάβαιναν τα μεταγωγικά), κατά τα μεσάνυχτα, όπως είμεθα, με πλήρη εξάρτηση, στο πρώτο μέρος που βρήκαμε ίσιωμα πέσαμε και αμέσως μας πήρε ο ύπνος, το μόνο που επιθυμούσαμε.

Το πρωί, μόλις εξύπνησα, άκουσα φωνές από τους στρατιώτες του λόχου μου. Προχωρώ και ακούω να λένε ότι το μέρος που αποκοιμηθήκαμε ήτο νεκροταφείο. Το βράδυ δεν το είχαμε καταλάβει και τώρα, που χορτάσαμε ύπνο, το εσχολίαζαν ως κακό οιωνό, χωρίς καν να ιδεί κανένας κανένα τρομακτικό όνειρο.

Περπατώντας εντός του χώρου του Νεκροταφείου βλέπω απλούν ξύλινο σταυρό με την επιγραφή: «*Διονύσιος Μουχρίτσας, ανθυπασπιστής εκ Μικρού Χωριού Ευρυτανίας, γενναίως μαχόμενος έπεσεν εις νψώματα Κουβαλίτσας 20.12.1920*».

Ποια ιερή, αφάνταστα συγκλονιστική στιγμή για μένα, να ευρεθώ προ του τάφου του! Έσκηψα ασπάσθηκα τον Σταυρό και παρ' όλη τη φιλοσοφία για την ματαιότητα της ζωής και μάλιστα πολεμικής, δεν μπόρεσα να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Απ' άλλους δε συναδέλφους μου, οι οποίοι δεν εγνώριζαν ότι ήταν χωριανός μου, έμαθα την παλληκαριά του αείμνηστου χωριανού μας Διονυσίου Μουχρίτσα. Έπεσε επάνω στο πολυβόλο του. Αιωνία του η μνήμη.

Εξακολουθήσαμε την πορεία μας και χωρίς αξίας λόγου αντίσταση των Τούρκων κυριεύσαμε το Εοσί Σεχίρ στις 8 Ιουλίου 1921. Ο πρώτος λόχος που μπήκε πρώτος ήταν ο δικός μου, 2^{ος} λόχος Πεζικού Συντάγματος. Το βράδυ μας έκαναν αιφνιδιαστική επίθεση οι Τούρκοι. Εφονεύθη ένας λοχαγός μας και μερικοί στρατιώτες. Εις αντεπίθεσίν μας υπεχώρησαν οι Τούρκοι για να μας παρασύρουν εκεί που ήθελαν, στον Σαγγάριο, όπως και έγινε.

Από τη ζωή των Μικροχωριτών στην Πόλη, του Δημητρίου Κ. Κοκκάλα:

...Τα παιδιά που ήρχοντο στην Πόλι από το χωριό, συνήθως 12-14 ετών, υπερχρεούντο εις κοπιαστικήν, πολύωρο και συνεχή εργασία, όχι ολιγοτέρα των 16 ωρών. Ωράριον εργασίας δεν υπήρχε, ούτε ημέραι αργίας. Τα μπακάλικά ηργάζοντο 363 ημέρες τον χρόνο, η δε εργασία των παιδιών ήτο κυρίως εξωτερική, δηλαδή να μεταφέρουν τα ψώνια των πελατών στα σπίτια τους, συχνά αρκετού βάρους (τενεκές με λάδι ή με πετρέλαιο) και εις ικανήν απόστασιν. Τα μπακάλικά έκλειναν την Πρωτοχρονιά αλλά για να κάμουν το «μπιλιάντζο» τους, δηλαδή την καταγραφή του εμπορεύματος και τον ισολογισμό τους (ήτο η πλέον κουραστική ημέρα για τα παιδιά). Μόνο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα είχαν αργία. Τότε τους εδίδετο κάποιον ευτελές «χαρτζιλίκι» για να πάνε να σεργιανίσουν ή να ψυχαγωγηθούν σε κάποια άθλια παράγκα, όπου παιζέτο από κάτι απίθανους ηθοποιούς μια φρικτή «Γενοβέφα», που την υπεδύετο ένας μαντρογάλος ή να χαζεύουν σε κανένα υπαίθριο ταχυδακτυλουργό.

Τα παιδιά κοιμόνταν στο πατάρι του καταστήματος, ελείπει δε τοιούτου στην αποθήκη, στο πίσω μέρος του καταστήματος. Ευτυχώς εκεί υπήρχαν πάντοτε αρκετά άδεια τσουβάλια για στρωσίδια.

Συμπεφωνημένος μισθός δεν υπήρχε. Όταν την πρωτοχρονιά εγένετο ο απολογισμός της χρονιάς που πέρασε, το αφεντικό αναλόγως των κερδών κανόνιζε και τον μισθό εκάστου, αναλόγως της αποδόσεώς του. Αφαιρούσε τα στρατοπάπουτσα, την τριλίνη φορεσιά και τα εσώρουχα που του αγόρασε ως και τας ζημίας που επροξένησε (σπάσιμο μπουκαλιών κ.λπ.) και τα απομένοντα, συνήθως λίγα γροσάκια, θα εστέλλοντο, εις πρώτην ευκαιρίαν, στην οικογένειά του στο χωριό.

Η σίτισή τους ήτο μεν δωρεάν, αλλά βάσει κοινώς παραδεδεγμένου και καθορισμένου διαιτολογίου. Συνίστατο βασικώς από σούπες (όσπρια, ρύζι, πατάτες) με μπόλικον νερό, ολίγον έως ελάχιστον λάδι, αρκετή σάλτσα και το σχετικό κοκκινοπίπερο για την... όρεξη. Επειδή δε το φρέσκο ψωμί είναι βλαβερό για τα νεαρά στομάχια, όταν μάλιστα αυτά είναι εθισμένα στηνμπομπότα, αγόραζαν μισοτιμής τα μπαγιατίτικα ψωμιά των φούρνων.

Βεβαίως, η συμπεριφορά αυτή θα εχαρακτηριζέτο ως βάνανυσος και εξοντωτική, όμως δεν είχε ελατήρια καταδυνάστευσης ή εκμεταλλεύσεως. Ήτο αποτέλεσμα της νοοτροπίας της εποχής εκείνης, καθ' ην: «δια να γίνουν καλοί και εργατικοί άνθρωποι τα παιδιά πρέπει να παιδευτούν». Απόδειξη ότι της αυτής περίπου μεταχειρίσεως ετύγχανον και τα παιδιά που ηργάζοντο εις τα μαγαζιά των πατεράδων τους.

Απ' όσα θυμάμαι του Σταύρου Γεωργούλη:

Δεν καπνίζω κι ούτε κάπνισα ποτέ παρ' όλο που έζησα μια ζωή μέσα στα τσιγάρα. Ίσως για λόγους υγείας. Ίσως για λόγους οικονομίας. Ίσως και γιατί η πρώτη γνωριμία μου με το τσιγάρο ήταν κάπως επεισοδιακή. Και γι' αυτή θέλω να σας πω:

Κείνα τα χρόνια τα παιδικά, αρχηγός μας στον απάνω μαχαλά ήταν ο Ζορμπαλο-Βασίλης. Ζωηρός και αδίσταχτος, είχε όλα τα προσόντα για αρχηγιλίκι, από τα απλά παιγνίδια τσελίγκα, γρούνα κ.λπ. ως τις φωλιές και τα φακοκούμπουρα. Για τις ιδιότητες του αυτές έμεινε γνωστός και με το παρατσούκλι «Τουρκανάκατος».

Κοντά σ' αυτόν έπρεπε κανονικά ν' ανοίξουμε τα μάτια μας και στο κάπνισμα. Και η αρχή γινότανε με τις φούντες απ' τα καλαμπόκια!

Κάποτε, που λέτε, έστριψε ο Βασίλης ένα τσιγάρο με φούντες σε μέγεθος «Κινηκ Σάϊς», που έμοιαζε περισσότερο με μεγάλο πούρο και τ' άναψε κρυφά στο σπίτι από τα δαυλιά. Κείνη την ώρα έτυχε η μάνα του να τον στείλει στη Μπάτσο-Σάβω να φέρει το κοπίδι και την τσαρχοβελόνα. Μουρμούρισε ο Βασίλης λίγο αλλά ξεκίνησε και με το τσιγάρο κρυμμένο και αναμμένο. Από κοντά κι εγώ. Όταν φτάσαμε έξω από την πόρτα της Σάβως, ο Βασίλης εμπιστεύτηκε σε μένα το τσιγάρο με την εντολή να καθίσω απ' έξω και να προσέχω να μη σβήσει. Δεν έχασα την ευκαιρία κι' εγώ κι άρχισα το παφ πουφ, να μη σβήσει. Αφοσιωμένος όμως στο τσιγάρο, δεν πήρα είδηση τη Σάβω που ήρθε στην πόρτα και κάτι με ρώτησε και μάλιστα σε στιγμή που ήταν το στόμα μου μπουκωμένο με μια ξεγυρισμένη ρουφιξιά.

Ο αφηνδιασμός ήταν πλήρης και ό,τι επακολούθησε δεν το ξεχνάω ακόμα, παρ' όλα τα χρόνια που πέρασαν. Για λίγες στιγμές την κοίταξα παγιδευμένος και μουγκός αλλά δεν πήγαινε άλλο. Πήγα κάτι ν' απαντήσω, αλλά πετάχτηκε ντουμάνι από το στόμα μου ο καπνός και στον πανικό μου κατάπια τον υπόλοιπό. Τι έγινε στη συνέχεια μόνο όσοι κατάπιαν καπνό και μάλιστα από φούντες μπορούν να ξέρουν. Πνήγνα από το κάψιμο στο λαιμό και το βήχα και το μόνο που κατάφερα ήταν να το βάλω στα πόδια. Κι από κοντά με κυνηγούσαν οι φωνές της Σάβως: «Μωρέ το κουνταρεμένο!».

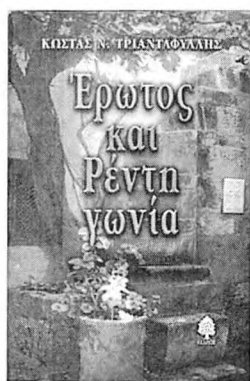
Πιο πέρα μ' έφτασε ο Βασίλης και μου πήρε το τσιγάρο. Το τσιγάρο με την αναμπουμπούλα το ξέχασα αναμμένο στην τσέπη μου και θα το πιστέψετε, όχι μόνο δεν έσβησε, αλλά μ' άναψε και καινούργιες φωτιές με κάτι τρύπες να! στο σακάκι που φορούσα.

Δεν ξέρω τι θέλουν να πουν όσοι λένε «φωτιά στα παντζάκια σου» αλλά αν ακούσετε κανένα να λέει «φωτιά στο σακάκι σου» ας ρωτήσει εμένα να του πω τι θα πει.

Έρωτος και Ρέντη γωνία

Του Κώστα Τριανταφύλλη

Συνέχεια από προηγούμενο τεύχος

» Η καλή διαγωγή του Γιώργου, αλλά και η ανάγκη να μαζέψω και τ' άλλα παιδιά μου, μ' οδήγησαν στην απόφαση να τους κάνω γνωστή όλη μου την περιουσία, την οποία δεν βρήκαν για να ξεπουλήσουν, όταν εγώ ήμουν εξαφανισμένος. Έτσι, ένα απόγευμα που πηγαίναμε βόλτα προς τα Μεσόγεια, είπα στο Γιώργο και στη γυναίκα του ότι έχω να τους ανακοινώσω κάτι πολύ σημαντικό κι άρχισα να τους απαριθμώ τα ακίνητα και τα χρήματα που 'χα σε μετοχές. Τους ξεκαθάρισα, όμως: ότι έχω και δεν έχω θα τα μοιράσω στα τέσσερα κι αυτοί δικαιούνται να πάρουν το τέταρτο.

» Ξαφνιάστηκαν: «Σοβαρά μιλάς;» μου έλεγε και ξανά μου έλεγε ο Γιώργος. Τα πρόσωπά τους φώτισαν, τα χείλη τους χαμογέλασαν. «Λες αλήθεια ή αστειεύεσαι, μωρέ μπαμπά; Πες μου, γιατί πάω να τρελαθώ».

» «Σταμάτα κάπου να πάρουμε έναν καφέ και να σας εξηγήσω», του απάντησα. Σταμάτησε στην πλατεία του Κορωπίου, καθίσαμε σ' ένα ζαχαροπλαστείο. Εκεί τους είπα με κάθε λεπτομέρεια τι ακριβώς είχε συμβεί, και τους επανέλαβα ότι αυτή η περιουσία ανήκει και στους τέσσερις μας, δηλαδή στα τρία παιδιά μου και σ' εμένα. Τους είπα ακόμα ότι θα πάω για τελευταία φορά στη Μύκονο, και θα τους κάνω γνωστό ότι δεν είμαστε στο δρόμο, όπως πίστευαν, αλλά υπάρχει περιουσία που, αν την κουμαντάρουμε σωστά, και αν εργαστούμε, μπορούμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

» Ο γιος μου με τη γυναίκα του δεν είχαν καμία αντίρρηση για όσα τους είπα. Έδειχναν ότι συμφωνούν σ' όλα και ήταν χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι: «Θέλω να πάω απέναντι στην εκκλησία ν' ανάψω ένα κερί, να κάνω το σταυρό μου», μου λέει κάποια στιγμή ο γιός μου. «Νιώθω ότι έχει γίνει ένα θαύμα».

» Σε λίγο μπήκαμε όλοι στην εκκλησία, και με κατάνυξη που δεν περιγράφεται ο καθένας μας ευχαρίστησε τον Θεό.

» Που λες, όλα έδειχναν ότι θα κερδίσω τα παιδιά μου και ότι με τη σειρά τους κι αυτά θα κέρδιζαν τη ζωή. Αυτό το όπλο της περιουσίας που δε βρέθηκε να πουληθεί, φαινόταν ότι θα έπαιζε αποφασιστικό ρόλο. Ο γιος μου ο Γιώργος ενδιαφέρθηκε να μάθει λεπτομέρειες για τις μετοχές για να

μπορεί να παρακολουθεί τ' ανεβοκατεβάσματα, που εγώ δεν μπόρεσα ποτέ να καταλάβω. Δεν είχα, λοιπόν, λόγους να του κρύψω του παιδιού τίποτα. Απεναντίας, τον πήρα και τον γνώρισα με το χρηματιστή, του έκαμα μάλιστα και πληρεξούσιο ν' αγοράζει και να πουλάει μετοχές, όποτε εκείνος νόμιζε ότι πρέπει.

» Εκεί που πρόγραμματιζα να κατέβω στο νησί για να κουβεντιάσω με τους άλλους μου γιους, ήρθε στο σπίτι ο κουνιάδος μου για να μας δώσει προσκλητήριο για το γάμο της κόρης του.

Επειδή ήταν ο πιο σωστός άνθρωπος από το σόι της πρώην γυναίκας μου, κι επειδή θεώρησα ότι μπορεί να παίξει θετικό ρόλο στην υπόθεση των παιδιών, είπα και σ' αυτόν την ιστορία με την περιουσία. Εντυπωσιάστηκε, πράγματι, και συμφώνησε μαζί μου ότι αυτή η υπόθεση θα βοηθήσει αποφασιστικά και θετικά στο όλο μου πρόβλημα.

» “Μην κατέβεις στο νησί”, μου λέει. “Αφού, έτσι κι αλλιώς, σε δυο βδομάδες θ' ανέβουν τα παιδιά για το γάμο”. Βρήκα σωστή τη γνώμη του και δεν κατέβηκα, τους πήρα όμως τηλέφωνο και τους είπα πως, όταν θ' ανέβαιναν για το γάμο, έχω να τους πω κάτι πολύ σοβαρό. Στην αρχή δεν έφεραν αντίρρηση, όμως την επόμενη ημέρα, που με πήραν εκείνοι στο τηλέφωνο, άρχισαν να μου βάζουν όρους: «Αν έρθει ο Γιώργος στο γάμο, δε θα έρθουμε εμείς, μα ούτε και η μαμά με τον Πέτρο».

» Δεν τους απάντησα, πήγα στο γάμο με την ελπίδα ότι θα 'ρχονταν, μα τίποτα. Το μίσος για τον αδερφό τους, που τους έσπειρε μέσα τους ο Πέτρος άδικα, είχε ριζώσει πολύ βαθιά. Δεν ήρθε στο γάμο κανένας. Στενοχωρήθηκα αφάνταστα, που χάθηκε μια ακόμα ελπίδα. Μα δεν το έβαλα κάτω, την επόμενη του γάμου πήγα στη Μύκονο. Τους μάζεψα και τους τέσσερις, δηλαδή την πρώην γυναίκα μου με τον άνδρα της και τα δυο παιδιά μου. Είπα την ιστορία και σ' αυτούς. Ακούγανε αμίλητοι.

» “Εγώ”, τους λέω, “σας θέτω έναν όρο, ή έρχεστε στην Αθήνα και ασχολείστε με την εργασία και την προκοπή και παίρνει ο καθένας σας το ένα τέταρτο της περιουσία ή καθόσαστε στη Μύκονο και δεν παίρνει κανένας τίποτα”.

» Από την αρχή κατάλαβα πως η θέση του Πέτρου ήταν πάρα πολύ δύσκολη, διότι από το ένα μέρος χρειάζεται τους γιους μου εκεί για άμισθους υπαλλήλους του ξενοδοχείου, ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες, με το πρόσχημα ότι δουλεύουν να το ξεχρεώσουν και μετά θα τους ανήκε, κι από το άλλο μέρος ήταν μια ευκαιρία να τους ξεφορτωθεί. Προτίμησε το δεύτερο και απευθυνόμενος στα παιδιά τούς είπε:

» Πρέπει να το σκεφτείτε καλά. Η κατάσταση άλλαξε τώρα, η περιουσία

είναι μεγάλη, δεν μπορείτε ν' αρνηθείτε την πρόταση του πατέρα σας. Δε λέω, κι εδώ αν μείνετε, θα ζήσετε πολύ καλά. Γνώμη μου πάντως είναι πως, αν θέλετε να κάνετε πολλά λεφτά, ν' ακολουθήσετε τ' αγνάρια του πατέρα σας.

» «Μπράβο Πέτρο», είπα από μέσα μου, «μας βολεύει και τους δυο η ιδέα σου».

» «Είναι μεγάλη αυτή η περιουσία;» με ρώτησε η μητέρα των παιδιών μου. Προσπάθησα να μην της δώσω απάντηση, μα εκείνη με ξαναρώτησε. «Έχει σχέση αυτό;» τη ρώτησα με τη σειρά μου. «Βεβαίως», μου απαντάει. «Θέλω να ξέρω τι αναλογεί στο κάθε παιδί μου».

«Δεν γνωρίζω», της απαντώ ξερατά.

» «Εγώ διαφωνώ», μου απαντάει. «Τα παιδιά έχουν τη σειρά τους εδώ και το μέλλον εξασφαλισμένο, δε νομίζω πως είναι μια σπάνια τύχη να μπλέξουμε με την κόλαση της αγοράς των κρεάτων. Αυτή τη ζωή τη γεύτηκα εγώ, δε θέλω να τη ζήσουν και τα παιδιά μου. Αν τ' αγαπάς και νοιάζεσαι γι' αυτά, μπορείς να τα βοηθήσεις με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. Έπειτα δεν κάνεις καλά να θέλεις να σμίξεις και τα τρία παιδιά μαζί, αφού γνωρίζεις ότι δεν ταιριάζουν. Γνώμη μου είναι να δώσεις στο κάθε σου παιδί ό,τι θέλεις, κι εκείνο να κάνει ό,τι νομίζει».

» Προς στιγμήν, προβληματίστηκα, δεν μίλησα.

» Αυτή μου τη στάση τη θεωρήσανε σαν αδυναμία. Νόμισαν ότι μ' έπεισε η μάνα τους με όσα θεωρητικά κι ωραία αράδιασε, γι' αυτό μού επιτέθηκαν κι αυτά χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα με τη μάνα τους:

» «Εγώ, μπαμπά, δε θέλω να γίνω χασάπης», μου λέει ο μικρός, ο Παναγιώτης.

Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Αν δεν έχετε ανανεώσει τη συνδρομή σας, θυμηθείτε ότι:

Η ετήσια συνδρομή σας είναι το μοναδικό έσοδο της

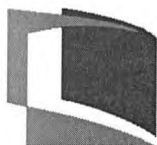
Αδελφότητας και η δική σας συμβολή

στην προσπάθεια ανάδειξης του χωριού μας

Μην στέλνετε χρήματα μέσα σε επιστολές. Για διευκόλυνση, προτιμάτε μια ταχυδρομική επιταγή στο όνομα του μέλους του Δ. Σ., στο οποίο την στέλνετε.

— Βιβλιοπαρουσιάσεις —

Στη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά βιβλία ή έντυπα που αποστέλλονται στην Αδελφότητα και αφορούν κυρίως τους Ευρυτάνες, την Ευρυτανία ή γενικότερα τη Ρούμελη

**ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΑΝΟΙΚΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ**

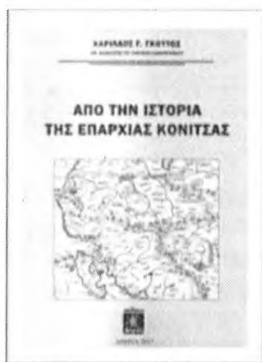
τανίας «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος». Διπλωματική Εργασία (2017) στο Πρόγραμμα Σπουδών: Διοίκηση Πολιτιστικών Μονάδων της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Η αξιόλογη διπλωματική εργασία της συγγραφέως μας Κυριακής Αϊβαλιώτη, κόρης της Σαββούλας Ζαχαροπούλου και του Νίκου Αϊβαλιώτη, ξεκινάει με μια ωραία στροφή από ποίημα του Καρκαβίτσα για το Καρπενήσι: «...και αίφνης αναπνδά, με ογκώδη και συνοφρυωμένη όψιν, η άκρα του Τυμφρηστού. Και εις την θέαν αυτήν αγνώω τι συνέβη εις τας ψυχάς των συντρόφων μου αλλ' εις την ιδικήν μου ψυχήν ανέβησαν ενθουσιασμοί και πόθοι διάπυροι, ορεινοί, αδιαπτώτου σφρίγγους και δυνάμεως...»

Στο πρώτο μέρος της εργασίας αυτής, πέρα από την εκτεταμένη επιστημονική τεκμηρίωση και ανάλυση της δυναμικής της λογογραφίας ως παράγων διαμόρφωσης της συλλογικής μνήμης, ως φορέας διάδοσης του παραδοσιακού πολιτισμού, ως επιστήμης κ.ά. εξετάζεται και η συμβολή της δράσης των πολιτιστικών συλλόγων και λογογραφικών μουσείων στην τοπική ανάπτυξη.

Στο δεύτερο μέρος καταγράφεται και αξιολογείται η δράση της Αδελφότητας Μικροχωριτών. Παρουσιάζοντάς την, η κ. Αϊβαλιώτη κάνει εκτεταμένη ιστορική αναδρομή του χωριού ξεκινώντας από τις ιστορικές πηγές, περνάει στην εποχή της μετανάστευσης, στις πρώτες ενώσεις των Μικροχωριτών, στην συμμετοχή τους στους εθνικούς αγώνες, στις καταστροφές του, στην αναδημιουργία του. Αξιολογεί και αναλύει τον σημαντικό ρόλο που διαχρονικά έπαιξε η Αδελφότητα στην τοπική ανάπτυξη, στην διατήρηση της τοπικής ιστορίας, της τοπικής παράδοσης και του πολιτισμού σε μια δύσκολη εποχή για την ελληνική περιφέρεια. Περιγράφει λεπτομερώς την οργάνωση, τις δράσεις της και τον δεδηλωμένο σκοπό της να συνεχιστούν οι προσπάθειες ανάπτυξης του χωριού, να τονωθεί η τοπική οικονομία με τουριστική προβολή του χωριού, να συνεχιστούν οι δεσμοί ανάμεσα στους απανταχού Μικροχωρίτες και να ληφθεί μέριμνα διάσωσης και διάδοσης της ιστορικής και λογογραφικής ταυτότητας του χωριού.

Μια επιτυχημένη εργασία 85 σελίδων, με πολλές βιβλιογραφικές παραπομπές, μεθοδολογικά εξειλισσόμενη και επιστημονικά τεκμηριωμένη.

Χαρίλαος Γ. Γκούτος: *Από την Ιστορία της Επαρχίας Κόνιτσας*, Εκδ. Λειμών, Αθήνα 2017

Ο ομότιμος καθηγητής πανεπιστημίου Χ. Γκούτος, που κατά καιρούς μας έχει τιμήσει με συνεργασίες του στο περιοδικό μας, είναι ο συγγραφέας του βιβλίου «Από την ιστορία της επαρχίας Κόνιτσας». Πρόκειται για έναν εντυπωσιακό τόμο 570 σελίδων, στον οποίο διεξέρχεται και αναλύει επιστημονικά τα ιστορικά, δημογραφικά, ησαογραφικά, οικονομικά, πολιτιστικά κ.ά. στοιχεία των 44 χωριών και οικισμών της περιοχής της Κόνιτσας από την αρχαιότητα ως σήμερα. Ιδιαίτερα αναφέρεται στο Δεσποτάτο της Ηπείρου (1204-1430) και στην εποχή της τουρκοκρατίας μέχρι

τους Βαλκανικούς πολέμους (1912-13)

Έμφαση δίνει στην εποχή του Αλή πασά, δεδομένου ότι η μητέρα του Χάμκω ήταν από την Κόνιτσα καθώς και στις πολλές προσωπικότητες από τα χωριά της Κόνιτσας που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην πρόοδο και εξέλιξη της.

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε με επιτυχία στη «Στοά του Βιβλίου» στις 10 Μαΐου 2018, ενώ στην έκδοσή του, που αναπληρώνει την έλλειψη εγχειριδίου ιστορίας της Κόνιτσας, συνέβαλε οικονομικά και ο δήμαρχος της Κόνιτσας κ. Κ. Παπασπύρου. Θερμά συγχαρητήρια στον συγγραφέα και σε όσους τον στήριξαν.

Μιχάλης Σταφυλίδης: *Περί Ζαχαρία Παπαντωνίου ο λόγος*, Εκδ. «Πνευματική Ζωή», 2018

Ο γνωστός ευρυτάνας συγγραφέας και λογοτέχνης Μιχάλης Σταφυλίδης, που κατάγεται από τη Γρανίτσα απ' όπου και ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου, έχει ήδη εκδώσει ένα μεγάλο έργο για την ζωή και το έργο του Ζ.Π. Με τούτο το βιβλίο προσθέτει πολλά άληθα περιστατικά από τη ζωή του μεγάλου ευρυτάνα συγγραφέα συμπληρώνοντας έτσι το προφίλ και τη δράση της προσωπικότητάς του καθώς και άγνωστα ως τώρα λόγια, που είπαν άληθοι γι' αυτόν. Μεταξύ των πολλών είναι και η διαφωνία που είχε ο Παπαντωνίου με τον πατέρα του στο θέμα της

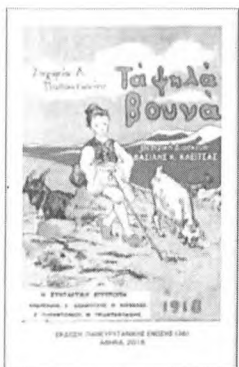
γλώσσας. Ενώ αυτός ήταν οπαδός της δημοτικής, ο πατέρας του πήγε με τους καθαρευσιάνους, τον Μιστριώτη κ.ά. Χαρακτηριστικά είναι όσα εξομολογήθηκε ο Παπαντωνίου σε μια συνέντευξή του λέγοντας ότι τη γλώσσα που μιλούσε κι έγραφε του την «εξήγησαν τα τοπία... όταν αγνάντευα τη Λειβαδιά... πέρασα στη Γραβιά... είδα το κατρακύλημα του Γοργοπόταμου... και βρέθηκα στη βιβλική φοβέρα των βουνών του Καρπενησιού, σε αγκαθωτό σύμπλεγμα από βουνοκορφές, εκεί που σπκώνουν τις ρεπίδες των η Καλλιακούδα κι η Χελιδόνα, ενώ στο βάθος μαντεύω τα Άγραφα, το Βάητο, τα Τζουμέρκα, τα Πράμαντα - όλο συμφωνία!»

Όπως γράφει στον πρόλογό του, «Όλα αυτά μου γίνανε προτροπή να γράψω τις λίγες σελίδες (που πολλήδες ήταν άγνωστες) αυτού του βιβλίου τιμώντας τη μνήμη του».

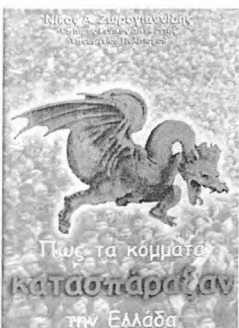
Ηλίας Β. Ντζιώρας, Βαλκανικοί Πόλεμοι (1912-1913). Μια σύντομη ιστορική αναδρομή. Εκδόσεις Πανεργυρωπαϊκή Ένωση, Αθήνα 2017

Την εισήγησή του στο Συνέδριο για τη συμμετοχή των Ευρυτάνων στους Βαλκανικούς Πολέμους, ο πανεπιστημιακός συγγραφέας Ηλίας Ντζιώρας κυκλοφόρησε σε ανάπτυπο από τον τόμο των Πρακτικών του Συνεδρίου της Πανεργυρωπαϊκής Ένωσης. Μάς περιγράφει τις σημαντικές μάχες, τόσο του 1912, όσο και του 1913 σε Μακεδονία και Ήπειρο και τη συμμετοχή σ' αυτούς κληρικών και συγχωριανών του από τη Βράχα Ευρυτανίας με ληπτομέρειες και μαρτυρίες συγχωριανών του.

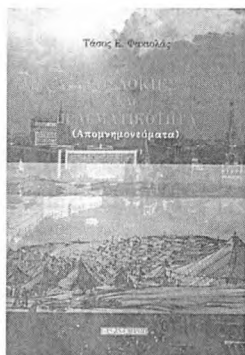
Βασίλης Κ. Κλείτσας: Τα ψηλά βουνά, Εκδόσεις Πανεργυρωπαϊκή Ένωση, Αθήνα 2018

Πρόκειται για τη θεατρική διασκευή του Ευρυτάνα καθηγητή Βασίλη Κλείτσα του γνωστού αναγνωστικού «Τα Ψηλά βουνά» του Ζαχαρία Παπαντωνίου. Η έκδοση, που είναι αφιερωμένη στα Ευρυτανόπουλα, έγινε για την εκατοστή επέτειο από την πρώτη κυκλοφορία του βιβλίου του Ζ.Π. (1918) και είναι κατάλληλη για τους μαθητές των τάξεων του Δημοτικού Σχολείου. Μια επαιετή καθ' όλα προσπάθεια.

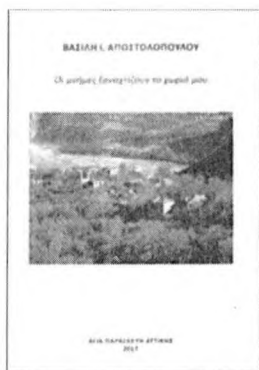
Νίκος Α. Ζωρογιαννίδης: Πώς τα κόμματα κατασπάρξαν την Ελλάδα

Με αφορμή την κρίση που μαστίζει τη χώρα μας αυτά τα χρόνια, ο π. Γ. Διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού, Νίκος Ζωρογιαννίδης, βρίσκει την ευκαιρία να αναμοχλεύσει τις πολιτικές και τις συμπεριφορές των πολιτικών κομμάτων στη χώρα μας και να τις κρίνει αυστηρά, με βάση συγκεκριμένα γεγονότα και περιστατικά και την προσωπική του εμπειρία στη Δημόσια Διοίκηση. Καταλήγει ότι «Γι' αυτό οι βάσεις του πολιτικού μας συστήματος είναι σάπιες και γι' αυτό ο Ελληνικός κόσμος έχει χωριστεί στα δύο. Από τη μια είναι οι πολιτικοί μας, οι θύτες δηλαδή, κι απ' την άλλη τα θύματα, ο λαός».

Τάσος Ε. Φακιολιάς: *Προδοκίες και Πραγματικότητα (Απομνημονεύματα)* Εκδόσεις Παρασκήνιο, 2016

Με τον παραπάνω τίτλο, ο Δρ. οικονομολόγος Τάσος Φακιολιάς έγραψε στο βιβλίο αυτό των 580 σελίδων τις ποητικές περιπέτειες της ζωής του από την εποχή της Εθνικής Αντίστασης και του εμφυλίου πολέμου μέχρι τη φυγή του σε Βαλκανικές χώρες και τελικά την Σοβιετική Ένωση. Εκεί, αν και εμφορείται από αριστερές, κομμουνιστικές ιδέες, ένωσε μεγάλη απογοήτευση διότι δεν ταίριαζαν τα πράγματα όπως τα είχε στο μυαλό του. Ωστόσο, εκεί σπούδασε και κατέλαβε αξιόλογες θέσεις ως επιστήμων οικονομολόγος στο περίφημο πανεπιστήμιο της Μόσχας. Τελικά όμως επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου έκανε οικογένεια και εργάσθηκε στην Αγροτική Τράπεζα κ.ά. μέχρι την συνταξιοδότησή του.

Βασίλης Ι. Αποστολόπουλος: *Πέντε ποιητικές συλλογές*, Αθήνα 2017 και 2018

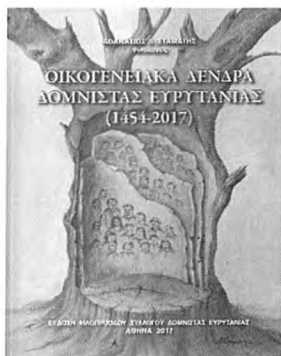
Μάς ξάφνιασε και μάς εντυπωσίασε ο δικηγόρος και δημοσιογράφος Βασίλης Αποστολόπουλος με τις πέντε απανωτές ποιητικές συλλογές που εξέδωσε τελευταία (2017 και 2018). Οι συλλογές έχουν τίτλους: *Οι μνήμες ξαναχτίζουν το χωριό μου, Ιθάκη οι μνήμες από το δικό μου Καρπενήσι, Πληνίτες και Αστερισμοί, Δώδεκα ήρωες του Εικοσιένα που αγωνίστηκαν για σένα...* και *Οι λέξεις πινεθιάς Οι στίχοι ζωγραφιάς*.

Με την ποίηση και τους στίχους του ο Β.Α. ξεδιπλώνει μια βαθειά νοσταλγία για τους τόπους όπου έζησε, πρώτα στο χωριό του, Κάτω Μαραθιάς, κι ύστερα στο Καρπενήσι που το θυμάται από τότε που πήγαινε στο Γυμνάσιο κι έζησε κι εκεί τα βιώματα μιας μικρής πόλης που όλο μεγάλωνε κι άληθαζε τρόπους ζωής. Όλα αυτά τον σημάδεψαν. Ακόμη και η ενατένιση του έναστρου ουρανού στην τελευταία του συλλογή, όπου οι σχηματισμοί πλανητών και αστερισμών τον προκαλούν, μέσα από τους μύθους και τη λαϊκή παράδοση, να φιλοσοφεί τα γήινα και τα εγκόσμια.

Τον συχαίρομε για τα ποητικά κεντρίσματα που μάς δίνει με τα ποιήματά του να επιστρέψουμε κι εμείς, ο καθένας στο δικό του χωριό και να ζήσει νοσταλγικές μνήμες και ανεπίπτως χαρές.

Αθανάσιος Δ. Σταμάτης: *Οικογενειακά δένδρα Δομνίστας Ευρυτανίας (1454-2017)*, Έκδοση Φιλοπρόδος Σύλλογος Δομνίστας, 2017

Ο φιλόλογος καθηγητής, π. Λυκειάρχης, Αθ. Σταμάτης, που μάς έχει χαρίσει ποητικές ενδιαφέρουσες εργασίες, όχι μόνο για το γενέθλιο τόπο, τη Δομνίστα,

αηλιά και ολόκληρη την Ευρυτανία, με το νέο του βιβλίο ανιχνεύει και τεκμηριώνει τις ρίζες καταγωγής και διαδοχής γενεών της Δομνίστας για έξι και πλέον αιώνες.

Το βιβλίο του αυτό είναι καρπός ερευνητικού μόχθου πολλών ετών, με έρευνα σε αρχεία, βιβλιοθήκες, αηλιά και προφορικές μαρτυρίες και λαϊκή παράδοση. Στον μνημειώδη αυτόν τόμο των 400 σελίδων παρελαύνουν όλες οι ιστορικές οικογένειες που βίωσαν στη Δομνίστα και άφησαν πίσω τους μνήμες, μνημεία και απογόνους.

Μακάρι όλα τα χωριά της Ευρυτανίας να βρουν ερευνητές με όρεξη, φιλότιμο και αυταπάρηση, όπως ο Α. Σ. και να οριοθετήσουν την ταυτότητά τους και καταγωγή τους. Συγχαίρομε τον συγγραφέα αηλιά και το Σύλλογο της Δομνίστας και όσους συνέβαλαν στην έκδοση του ποιήτιμου αυτού τόμου.

Θεοφάνης Παναγιωτόπουλος: Ο Τελευταίος Ασπασμός, Εκδόσεις Όστρια, Αθήνα 2017

Έχουμε γράψει και σε προηγούμενο τεύχος για την αξιόλογη ποιητική συλλογή του Θεοφάνη Παναγιωτόπουλου «Αειθαλής Σκίρτημα», εδώ αναφερόμαστε στο τελευταίο βιβλίο του, που περιέχει διάφορα ενδιαφέροντα διηγήματα, όλα γραμμένα σε ωραία ρέουσα γλώσσα, που κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνω-

στών. Πρόκειται για το βιβλίο του με τίτλο «ο τελευταίος ασπασμός», που παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία στην Αθήνα στις 25 Φεβρουαρίου και με ομιλητές την φιλόλογο και ποιήτρια Στέλλα Σουραφή και την κριτικό λογοτεχνίας, συγγραφέα και θεολόγο Χρύσα Νικοηάκη. Συγχαίρομε τον Θ. Π. και ευχόμαστε να είναι καλοτάξιδο και το νέο του βιβλίο.

* * *

Λίγο γέλιο

Τρίτη και 13

Δυο φίλοι ανταμώνουν στο αεροδρόμιο.

Τι θα ταξιδέψεις για Αμερική στις 13; Δεν φοβάσαι αυτό το γρουσουζικό αριθμό; Ρωτάει ο πρώτος.

Μα τι λες, απαντάει ο δεύτερος. Δεν πιστεύω σ' αυτές τις ανοησίες. Άλλωστε, δεν θα ταξιδέψω εγώ, αλλά η πεθερά μου!

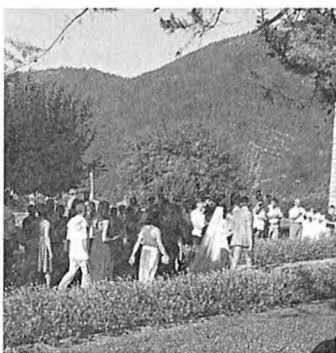
— Κοινωνικά —

Η στήλη αυτή φιλοξενεί κοινωνικά γεγονότα Μικροχωριτών, τα οποία γνωστοποιούνται έγκαιρα στη διεύθυνση του περιοδικού μας

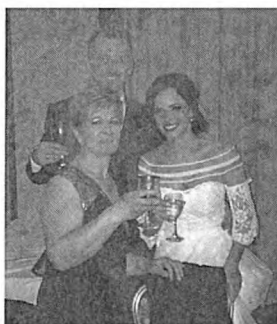
Γάμοι

Το Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου 2017 στον Ιερό Ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στο Παλαιό Μικρό Χωριό παντρεύτηκε η Μικροχωρίτισσα Βασιλική Ψυχογιού το γένος Παπαϊωάννου τον Jaime Velez. Η Βασιλική Ψυχογιου είναι κόρη της Φωτεινής Παπαϊωάννου και του Κωνσταντίνου Ψυχογιού και κατοικεί στη Λαμία.

Στις 26 Αυγούστου 2017 στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο Παλαιό Μικρό Χωριό παντρεύτηκε ο γιος του Χρήστου και της Παναγιώτας Μπούρα, Στάθης Μπούρας, την Αγάπη Αντωνίου. Μετά το μυστήριο του γάμου ακολούθησε το μυστήριο της βάπτισης στο κοριτσάκι τους, που πήρε το όνομα ΛΥΔΙΑ.

Στις 7 Οκτωβρίου 2017 στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο Παλαιό Μικρό Χωριό παντρεύτηκε ο Γρηγόρης Τσινιάς την Αμαλία Ζαλοκώστα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- ✓ Στις 18 Ιουνίου 2017 στον Ιερό Ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στο Παλαιό Μικρό Χωριό η Φωτεινή Γιαννακόπουλου και ο σύζυγός της Αλέξανδρος Λαμπράκης βάφτισαν τον γιό τους και το όνομα αυτού ΚΩΝΣΤΑΝΤΪΝΟΣ

- ✓ Στις 26 Αυγούστου 2017 στον Ιερό Ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στο Παλαιό Μικρό Χωριό η Σωτηρία Ζωγράφου και ο σύζυγός της Γιώργος Κατσαρής βάφτισαν την κορούλα τους και το όνομα αυτής ΑΘΗΝΑ.

Ευχαριστίες

- Στον **Κώστα Κυριτσόπουλο**, που προσφέρθηκε να καθαρίσει τα φίλτρα του προτζέκτορα στο μουσείο του χωριού και αφιέρωσε πολλές ώρες λεπτομερούς δουλειάς πάνω σε μία σκάλα.
- Στον **Κώστα Τσινιά** για το κόψιμο των χορταριών στον κήπο του Μουσείου και για το κηάδεμα των δένδρων.

Συγχαρητήρια

- ✓ Στον **Δημήτρη Ι. Δερματά** για την τοποθέτησή του ως Ειδικό Γραμματέα του Σώματος Επιθεωρητών και Ελεγκτών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
- ✓ Στον **Αλέκο Τ. Φλέγγα** για την τοποθέτησή του ως μέλος του Δ.Σ. των εταιρειών ΓΑΙΑ-ΟΣΕ- ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ Αττικής-Βοιωτίας και Καρδίτσας-Λάρισας. Ανώνυμες Βιομηχανικές και Εμπορικές Εταιρείες Παραγωγής Ενέργειας.

— Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν —

Μέσα στην αένη και αμειλικτη ροή του χρόνου, συγχωριανοί μας φεύγουν συνεχώς από κοντά μας, οι μορφές τους όμως αξίζει να παραμένουν ζωντανές στη μνήμη μας και να συνεχίσουν να ζουν μέσα στις καρδιές μας. Αυτός είναι και ο στόχος της στήλης αυτής, που γίνεται με φροντίδα των οικείων, οι οποίοι θα πρέπει να στέλνουν στη διεύθυνση του περιοδικού μας μία φωτογραφία και ένα σχετικό κείμενο ή βιογραφικά στοιχεία του εκλιπόντος.

Κώστας Αρ. Γιουρνάς (1946-2017)

Πέρασε σχεδόν ένας χρόνος από τότε που μας ξάφνιασε ο πρόωρος θάνατος του συγχωριανού και φίλου Κώστα Αρ. Γιουρνά στην Αμερική. Μετά τις πανεπιστημιακές του σπουδές (Γεωπονική Σχολή) ο Κώστας συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στην Αμερική, όπου γνώρισε και παντρεύτηκε την αμερικανίδα κοινωνιολόγο Μέ-ριλιν, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, τον Αριστείδη και τον Αλέξανδρο. Μαζί με την οικογένειά του και όταν ακόμα ζούσαν οι γονείς του, Αριστείδης και Πιπίτσα, αηλιά και οι γιαγιές του, Δέσπω και Αλεξάνδρα, επισκέπτονταν συχνά το χωριό.

Η αγάπη του Κώστα για το χωριό ήταν τόσο μεγάλη, που ακόμη και όταν δεν μπορούσε η οικογένεια εκείνος ερχόταν, άηλιότε για επαγγελματικούς λόγους και άηλιότε απλά για να ρεμβάζει επί ώρες κάτω από τον πλάτανο της πηλατείας. Εκεί συχνά όταν ανταμώναμε αναπολούσαμε τα παιδικά χρόνια, τότε που ο Κώστας, ακολουθώντας τα χνάρια του πατέρα του, αηλιά και του παππού του, άρεσε να κυνηγάει παγούς, μπεκάτσες κ.ά. Πριν πέσει το χωριό πηγαίναμε και μαζί προς την Μπιουρέντζα και την Χελιδόνα για κυνήγι. Μια φορά, κοντά στον Άνθρωπο, ο Κώστας σημάδεψε εύστοχα έναν αετό που πετούσε χαμηλά. Αηλιά και στην Αμερική, όταν βρισκόμουν και εγώ εκεί στο πανεπιστήμιο Κορνέλι, συναντιόμασταν στο Ithaca N.Y. όπου έμενε και ο Κώστας μάς τράταρε μπριζόλλες από ελιάφι από το εκεί κυνήγι του.

Σε μερικές εξορμήσεις μας προς Άν-Σώστη, έπεφταν στην αντίληψή μας τυχαία ευρήματα, παλιές εποχές όπως περόνη, σκουλαρίκι, δακτυλίδι κ.ά. Ό,τι είχαμε βρει τα συγκεντρώσαμε και σήμερα βρίσκονται στην πρώτη προθήκη του μουσείου του χωριού μας.

Παρ' όλες τις επιτυχίες του στην ξενιτιά και την ωραία ζωή με την οικογένειά του, ο Κώστας παρέμεινε ένας αθεράπευτος νοσταλγός του χωριού μας. Όπου κι αν βρισκόταν ο νους και η καρδιά του ήταν στο Μικρό Χωριό, στον πλάτανο και στα νάματα από τις βρύσες της πηλατείας. Θα τον θυμόμαστε πάντα!

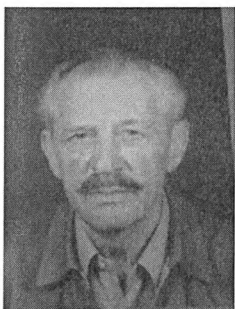
M.K.

Αλέξης Πανόπουλος

Πέρσι την Άνοιξη πέθανε ο Αλέξης Πανόπουλος, που καταγόταν από τη Μηλιά. Ως αντάρτης στον εμφύλιο πόλεμο συνδέθηκε με το χωριό μας, όπου τον έφεραν οι αντάρτες για να τον εκτελέσουν και που τον έσωσε ο Μικροχωρίτης Γιάννης Μανίκας, που τον αποκαλούσε «Σωτήρα άγγελο». Όλη την περιπέτεια του αφηγείται στο βιβλίο του «Τρεις φορές στον Γολγοθά», που προλογίζει ο τότε Νομάρχης και νυν Βουλευτής Ευρυτανίας Κώστας Κοντογεώργος. Έκτοτε έγραψε και άλλα βιβλία, όπως ο «Καπετάν Ντούρος» αντίτυπα του οποίου δώρισε στο Μουσείο του χωριού μας.

Μετά την προσφυγιά του στην Ανατολική Ευρώπη, κατάφερε να μεταναστεύσει στην Αυστραλία, απ' όπου επέστρεψε με την οικογένειά του πριν μερικά χρόνια και ζούσε στη Νέα Μάκρη Αττικής.

Κωνσταντίνος Φλώρος (1927-2016)

Ο αγαπητός συγχωριανός μας Κώστας Φλώρος, χτυπημένος από βαρύ εγκέφαλικό, έφυγε από τη ζωή στις 14 Αυγούστου 2016. Γιος πολύτεκνης οικογένειας με 8 παιδιά από το Βύθισμα (Σέλιο), παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας Σοφία Πέτσικα, κόρη του πρακτικού γιατρού του χωριού μας Χαράλαμπου Πέτσικα και εγκαταστάθηκε στο χωριό μας, όπου γεννήθηκαν τα δυο παιδιά του, ο Παναγιώτης και ο Χαράλαμπος.

Πρόσχαρος, εργατικός, καλός οικογενειάρχης και συγχωριανός θα συνεχίσει να ζει στη μνήμη μας.

Αθηνά Καραπάνου

Η αγαπητή και σεβάσμια πρεσβυτέρα Αθηνά Καραπάνου έφυγε από τη ζωή στις 9 Ιουλίου 2017. Τα παιδιά και εγγόνια της έγραψαν στην μνήμη της:

Παρούσα!...

Έφυγες για την αιωνιότητα ξεπερνώντας τα 101 χρόνια. Έζησες μια ζωή γεμάτη από ήυπες, χαρές, δοκιμασίες. Ορφάνειψες στα τρυφερά παιδικά σου χρόνια, μόλις οκτάχρονη, από πατέρα και μητέρα. Όπως ήταν επόμενο έζησες τη σκληρή πραγματικότητα της εκμετάλλευσης, δούλεψες στα χωράφια βιώνοντας τον κάματο της αξίνας και το φόρτωμα της ζαλίγκας αντί να παίζεις ανέμελα, όπως τα άλλα παιδιά της ηλικίας σου... Όλα αυτά σφουρηλήτησαν το χαρακτήρα σου. Σκληρή και άκαμπτη, όπου χρειαζόταν!... (Μπουμπουλίνα σε φώναζαν τα εγγόνια σου...) Τρυφερή και χαμογελαστή, γλυκιά και δοτική, εξαίρετη σύζυγος-πρεσβυτέρα στο πνευ-

ρό του παπα-Δημήτρη, που δυστυχώς έφυγε νωρίς για να γνωρίσεις και τον πόνο

της χρειάς... Υπέροχη μητέρα, πάλεψες για τα παιδιά σου, για την ανατροφή και τη μόρφωσή τους. Μοναδική ως νοικοκυρά, υφάντρα, κεντίστρα και πλέκτρα!... Απ' τα χέρια σου βγήκαν αριστουργήματα. Ευτύχησες να δεις τα παιδιά στου επιστήμονες, να χαρείς εγγόνια και δισέγγονα...

Για όλη αυτά τα λίγα, αηλιά και τόσα άλλα που ο περιορισμένος χώρος δε μας επιτρέπει να αναφέρουμε, θα είσαι ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΟΥΣΑ στη σκέψη μας και την καρδιά μας!...

Καλό σου ταξίδι και καλό παράδεισο γλυκιά μητέρα!...

Αιώνια η μνήμη σου.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου

Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης (Πρωτοπρεσβύτερος)

Ο πολυσεβάστος και πολυαγαπητός Μεγαλοχωρίτης πατήρ Κωνσταντίνος Βαστάκης εκοιμήθη στις 4 Οκτωβρίου 2017. Ήταν πρώην προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Κυψέλης και Ιδρυτής της Στέγης Γερόντων του Ναού. Κατά την νεκρώσιμη ακολουθία ο χωριανός μας Μένιος Κουτσούκης τον αποχαιρέτησε λέγοντας:

«Πριν καλά, καλά προλάβουμε να ξεφυλλίσουμε το τελευταίο σου πόνημα, με τις «Μερικές Αναμνήσεις από τα διαρρεύσαντα 90ήκοντα χρόνια της ζωής σου», που έγραψες στο αγαπημένο σου Πάρτο Ράφτη, έφυγες, ψυχικά και πνευματικά προετοιμασμένος,

εγκαταλείποντας τον μάταιο τούτο κόσμο, μέσα στη θαληπωρή και την αγάπη των δικών σου ανθρώπων, της πρεσβυτέρας σου, των παιδιών και εγγονών σου.

Με το «κύκναιο αυτό άσμα» σου, θέλησες να προλάβεις να γράψεις με τα ίδια σου τα χέρια και να αφηγηθείς, με γλαφυρό τρόπο, την 60χρονη πορεία σου μέσα στην εκκλησία που «κάθιψε», όπως λες «και γέμισε τα ευλογημένα οράματά σου».

Οι συλλειτουργοί σου ιερείς, οι ενοριίτες, οι συμπατριώτες σου, όλοι εμείς εδώ, που σε γνωρίσαμε από κοντά, γευτήκαμε πολλή από την πραγμάτωση των οραμάτων σου. Τα έφερες σε πέρας με τόση αγάπη και αδελφοσύνη, με τα γνήσια φιλόανθρωπα αισθήματά σου, τις χριστιανικές σου αρετές και τον γλυκύτατο λόγο σου, που κοσμούσαν, τόσο την εκκλησιαστική, όσο και την κοσμική σου προσωπικότητα και συμπεριφορά.

Ένα από τα «ευλογημένα αυτά οράματα» σου ήταν και η ανάδειξη της θυσίας του αείμνηστου πατέρα σου, του εθνομάρτυρα ιερέως και διδασκάλου Δημητρίου Βαστάκη. Οι Ιταλοί φασίστες τον βασάνισαν και έκαψαν ζωντανό την παραμονή των Χριστουγέννων του 1942 στο Μικρό Χωριό. Μαζί του εκτέθηκαν άηλους δώδεκα Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες πατριώτες. Με την ευκαιρία της έρευνάς σου αυτής ανέδειξες και το μεγαλείο της ψυχής των κατοίκων των δύο αδελφών χωριών στις δύσκολες αυτές περιστάσεις.

Με τα πάμπολλα βιβλία σου, που είναι όλη καρπός τεκμηριωμένων ερευνών

και ευσυνειδησίας, ανέδειξες κατά τρόπο μοναδικό το ιστορικό παρελθόν του Μεγάλου Χωριού. Ιδιαίτερα μέσα από την διαδοχή κληρικών και δασκάλων, αλλιά και της δράσης μιας πλειάδας σύγχρονων πνευματικών ανθρώπων, όπως οι αδελφοί Ανδρέας και Δημήτρης Πουρνάρας, που έδρασαν ποικιλότροπα για την πρόοδο του Μεγάλου Χωριού. Εντυπωσιακή η έρευνά σου για την παροικία των Μεγαλοχωριτών στην Κωνσταντινούπολη.

Εξάλλου, με την συγγραφική και ερευνητική σου δεινότητα ανέδειξες, όχι μόνο την χορεία των Ευρυτάνων Αγίων και τον μεγάλο αριθμό των Ελλήνων Κληρικών, που θυσιάστηκαν για την πατρίδα στην διάρκεια της Κατοχής και του Εμφυλίου πολέμου.

Προσωπικά, νιώθω ευγνωμοσύνη γιατί εσύ, με την έρευνά σου ανέκαθλιψες την ονομαστική μου εορτή, συγκαταλέγοντας με τεκμηρίωση τον κληρομένη στους 10 μάρτυρες, που το 250 επί αυτοκράτορος Δεκίου, μαρτύρησαν στην Κρήτη.

Στο βιβλίο των Ψαλμών, που εσύ συχνά διάβαζες γράφει: «Ο Κύριος είναι δίκαιος και δικαιουσύνas αγαπά, στρέφει δε το πρόσωπό του ιθαρόν και ευμενές εις τους ευθείς και αγαθούς». Είμαι βέβαιος, πάτερ Κωνσταντίνε, ότι αυτό το ιθαρό πρόσωπο θα συναντήσεις σε λίγο κι εσύ! Καλή ανάπαυση».

Σεραφεΐμ Δ. Δημόπουλος (1940-2017)

Ήταν γιος του Δημητρίου και της Σπυριδούλας Δημοπούλου. Παντρεύτηκε την Παρασκευή Γ. Καθύβα και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Δημήτρη και την Σπυριδούλα, καθώς και δύο εγγόνια από το γάμο της κόρης τους.

Ένας αγαπητός Μικροχωρίτης που διακρινόταν για την εντιμότητά του, την καθυσύνη, την ντομπροσύνη του και ποτέ δεν κακοηλούσε κανέναν. Έζησε όλα τα χρόνια του στο Μικρό Χωριό, όπου εργαζόταν ως κουρέας και ελαιοχρωματιστής έχοντας πάντα δεξί του χέρι την γυναίκα του. Έφυγε από τη ζωή στις 24 Οκτωβρίου 2017. Όλοι θα τον θυμόμαστε.

Κωνσταντίνος Δ. Μαραγιάννης (1928-2017)

Ένας φίλος του Μικρού Χωριού, ο Κώστας Δημοσθένους Μαραγιάννης έφυγε από τη ζωή. Γεννήθηκε στο Μέγα Δένδρο Θέρμου και εκεί τελείωσε το Δημοτικό και το Γυμνάσιο. Το βρήκε η Κατοχή όπου έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση συμμετέχοντας στην Πανελλήνια Οργάνωση Νέων του Εαμικού κινήματος του γυμνασίου Θέρμου. Το 1946 διορίστηκε στο Υγειονομικό Κέντρο Αττικοβοιωτίας και αργότερα μετατέθηκε στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπ. Υγιεινής. Συνεχίζοντας να

εργάζεται εισήχθη στη Θεολογική Σχολή και αργότερα σπούδασε στο Νομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου και απεφοίτησε. Το 1956 διορίστηκε συμβολαιογράφος Θέρμου, μετατέθηκε στο Αγρίνιο όπου εργάστηκε ως συμβολαιογράφος έως το 1998.

Η τοπική ιστορία και λαογραφία τον ενδιέφερε ιδιαίτερα, γι' αυτό, όχι μόνο υπήρξε μέλος σε πολλούς συλλόγους, όπως ο Σύλλογος Ιστορικών Μελετών Ιερού Αγώνος 1821, αλλά συμμετείχε και σε πάμπολλα συνέδρια συμβολαιογραφικού, τοπικού και ιστορικού ενδιαφέροντος. Ο ίδιος ίδρυσε τον Σύλλογο «Ευγένιος Γιαννούλης - Κοσμάς ο Απωλός Μεγαδένδρου».

Πολυγραφώτατος, δημοσίευσε πολλά άρθρα σε τοπικά περιοδικά και εφημερίδες και εξέδωσε πολλά βιβλία, όπως: «Το Αρχαίο Θέρμο». «Το Απόκουρο: Ιστορία-Μνημεία-Λαογραφία-Διδασκαλίες του γένους». «Τραγουδία των χωριών του Θερμού και των βουνών της Ρούμελης». «Το Αργυρό Πηγάδι (Γκιρτοβός) και ο Ναός του Αγίου Γεωργίου». «Κοσμάς ο Απωλός, Θρησκευτική ιδεολογική και κοινωνική θεώρηση των ιδεών και του έργου του». «Μεσοκώμη Ευρυτανίας: Ιστορία, Μνημεία, Λαογραφία». «Το Μοναστήρι του Καταφυγίου (Δρυμώνα)». «Αποκουρήτες Αγωνιστές του 1821». «Η προσφορά του Ιερού μας Κλήρου και των Μοναστηριών της Ελλάδας κατά την Τουρκοκρατία στη Θρησκεία, στην Παιδεία και στην Πατρίδα και στην Επανάσταση του 1821». «Οι Εκκλησίες του Αγρινίου», «Μακύνεια Ρίζα - Μοθύκρειο - Αντίρριο - Ναύπακτος, Ιστορικολαογραφικά και Μνημεία τους», «Η Εθνική Αντίσταση στο Θέρμο και στα χωριά του το 1941-1944: Λαογραφικά – Πολιτιστικά – Αντιστασιακά», με τελευταίο βιβλίο του: «Το ΑΓΡΙΝΙΟ. Μια περιδιάβαση στον τόπο – μια προσέγγιση σε πρόσωπα και γεγονότα».

Για την προσφορά του στην Εθνική Αντίσταση, την τοπική ιστορία και τον πολιτισμό τιμήθηκε από πολλούς τοπικούς πολιτιστικούς συλλόγους.

Ήταν παντρεμένος με την Παρασκευή Γ. Τσούκαλη, είχε δύο θυγατέρες, την Βασιλική, Συμβολαιογράφο Αγρινίου, και τη Δήμητρα, Ιατρό Αναίθνησιολόγο, από τον γάμο των οποίων ευτύχησε να χαρεί και τέσσερα εγγόνια.

Αιωνία του η μνήμη.

Χρήστος Ανδ. Μπετένιος (1958-2018)

Ο αγαπητός Χρήστος Μπετένιος έφυγε πρόωρα από τη ζωή στις 10 Φεβρουαρίου 2018. Ήταν γιός της Μικροχωρίτισσας δασκάλας Ρωξάνης (Πλάκα) και του Ανδρέα Μπετένιου, που ήταν ο δάσκαλος του χωριού μας κατά την Κατολίσηση και εκείνος που προστάτησε τα παιδιά από τη φοβερή μανία της φύσης και τα οδήγησε με ασφάλεια στο Μεγάλο Χωριό.

Τότε ο Χρήστος ήταν μόλις 5 χρονών. Τα χρόνια πέρασαν, τελείωσε τις σπουδές του, πάντα με άριστες επιδόσεις, παντρεύτηκε στη Λαμία όπου ζούσε και απέκτησε τρία παιδιά, τον Ανδρέα, τη Ρωξάνη και την Αγγελική.

Μεγάλωσε κοντά στους γονείς του αηλιά και τη γιαγιά και τον παππού Βάγια, που τον μπόλιασαν με μεγάλη αγάπη για το χωριό. Το επισκεπτόταν συχνά, διάβαζε με ενδιαφέρον το περιοδικό μας και στην βιβλιοθήκη του διατηρούσε όλα τα τεύχη του.

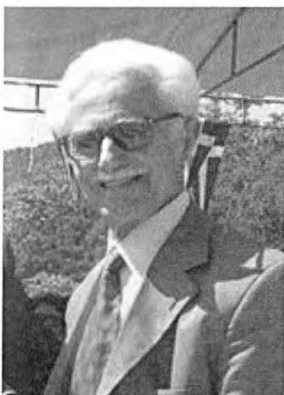
Στοργικός πατέρας, εξαιρετος άνθρωπος και οικογενειάρχης, εργαζόταν ως διοικητικός υπάλληλος στο Ι.Κ.Α. όπου έφθασε στο βαθμό του Διευθυντή. Μετά από 35ετή ευδόκιμο υπηρεσία συνταξιοδοτήθηκε, αηλιά το μοιραίο δεν τον άφησε να χαρεί την σύνταξή του και να καμαρώσει τα παιδιά του αποκατεστημένα.

Αθανάσιος Τσουκανάς (1932-2018)

Από το Δελτίο των Κορυσχαδιτών πληροφορηθήκαμε το θάνατο του Αθανασίου Τσουκανά, συζύγου της Μικροχωρίτισσας Παρασκευής (Βούλιας) Σιδέρη. Ήταν γιος του Διονυσίου Τσουκανά και της Αιεξάνδρας Κοτσώνη. Ζούσε με την οικογένειά του στην Αθήνα, όπου διατηρούσε καφενείο με τον Αθανάσιο Κυρίτση στην πλατεία Λαυρίου, στο οποίο συναντιόντουσαν πολλοί Ευρυτάνες. Γνώρισε την πίκρα από το θάνατο της αγαπημένης του γυναίκας αηλιά ευτύχησε να δει τις δύο κόρες του, Μαίρη (Σταμούλη) και Βάσω (Χαντζέλη) καλή αποκατεστημένες. Η κηδεία του έγινε στους Κορυσχάδες στις 27 Φεβρουαρίου 2018.

Βασίλης Πριόβολος (Ερμής) 1918-2018

Στις 12 Απριλίου 2018 έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών ο Βασίλης Πριόβολος, γνωστός ως καπετάν Ερμής. Ήταν ένα από τα πολλά παιδιά της οικογένειας του Σπύρου Πριόβολου από τη Χρύσω. Ο Βασίλης σπούδασε δάσκαλος και κατά τη διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης εντάχθηκε στον ΕΛΑΣ και πολέμησε στο πλευρό του Άρη Βελουχιώτη. Ίδρυσε και προήδρευε στον Σύλλογο Μνήμης «Άρης Βελουχιώτης» με εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα.

Το Πάσχα του '43 μαζί με τον Άρη εκφώνησαν λόγω από το ξενοδοχείο του πατέρα του, που ήταν το μοναδικό εξαώροφο κτίριο στην πλατεία Καρπενησίου. Εκεί στεγαζόταν τότε και η 13^η Μεραρχία του ΕΛΑΣ και γι' αυτό οι Γερμανοί το ανατίναξαν.

Ο καπ. Ερμής έκανε τη μάχη της Χρύσως εναντίον των Ιταλών της 5 Δεκεμβρίου του 1942, με συνέπεια, οι Ιταλοί, για αντίποινα, να κάνουν εκτελέσεις και να κάψουν το χωριό.

Ως γνωστόν, λίγες μέρες αργότερα ήλθαν στο Μικρό Χωριό, όπου έγινε η μάχη

της 18^{ης} Δεκεμβρίου, με της γνωστές τραγικές συνέπειες για το Μικρό και το Μεγάλο Χωριό.

Ο καπετάν Ερμής δεν εντυπωσίαζε μόνο με το ωραίο παράστημά του αηλιά και με της αρετές που στόλιζαν την ψυχή του γενναίου αυτού Ευρυτάνα αγωνιστή και πρωταγωνιστή της Εθνικής της Αντίστασης. Έχει γράψει τα απομνημονεύματά του, τα οποία σκοπεύουν να εκδώσουν τα παιδιά του. Αιωνία του η μνήμη!

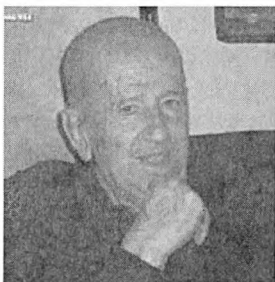
Γιάννης Καίσαρης

Πληροφορούμαστε ότι έφυγε από τη ζωή ο Γιάννης Καίσαρης, σύζυγος της Μαίρης Λάπηα, κόρης της Μικροχωρίτισας Μαργαρώς Σπ. Φλέγγα και του Κλειομένη Λάπηα από το Καρπενήσι.

Ο Γιάννης Καίσαρης καταγόταν από την Αιεξάνδρεια της Αιγύπτου, ήταν γλωσσολόγος με πλούσια δράση και διεθνή καριέρα ως ανώτερο στέλεχος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Τα τελευταία χρόνια ζούσε στην Αθήνα με την γυναίκα του και την μοναχοκόρη τους Δήμητρα.

Η κηδεία του έγινε στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών στις 20 Απριλίου 2018.

Στέφανος Βασιλόπουλος

Πληροφορηθήκαμε πρόσφατα το θάνατο του Στέφανου Βασιλόπουλου από το Μεγάλο Χωριό. Ήταν φίλος του χωριού μας και μας τιμούσε με την παρουσία του σε πολλές εκδηλώσεις του χωριού (Μνημείο 13 Εθνομαρτύρων). Η αδελφή του Κατερίνα ήταν σύζυγος του αειμνήστου συγχωριανού μας Δ. Κρίκου με τον οποίο απέκτησαν το Σπύρο και τον Κώστα. Ο Στέφανος εκδότης το επάγγελμα είχε εκδόσει τα βιβλία πολλών Ευρυτάνων συγγραφέων όπως: Π. Βασιλείου, Κ. Βαστάκη, Μ Γκιόλια, Κ. Ζήση, Μ. Σταφυλιά και άλλων. Αιωνία του η μνήμη.

Μιχάλης Σταφυλιάς (1920-2018)

Λίγο πριν τυπωθεί το περιοδικό μας, μάθαμε ότι ο διακεκριμένος Ευρυτάνας Λογοτέχνης και Συγγραφέας Μιχάλης Σταφυλιάς, από τη Γρανίτσα Ευρυτανίας, έφυγε από τον μάταιο τούτο κόσμο. Ήταν ο λογο-τέχνης που ύμνησε το Μικρό Χωριό για τις ομορφιές του αηλιά και το έκληψε με τους στίχους του όταν αυτό καταστράφηκε από την κατολίθηση το 1963. Ο χώρος δεν μας επιτρέπει εκτενέστερη αναφορά στη ζωή και στο έργο του. Περισσότερα στο επόμενο τεύχος μας. Αιωνία του η μνήμη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών ευχαριστεί όλους όσους εξοφλούν της συνδρομές της ή με χρηματικές δωρεές στηρίζουν το έργο της. Η συμβολή αυτή είναι η κινητήρια δύναμη της Αδελφότητας, που λειτουργεί χάρη στην εθελοντική στράτευση των μελών του Διοικητικού της Συμβουλίου.

Συνδρομές που έχουν εισπραχθεί από 1/6/2017 – 31/5/2018

Όνοματεπώνυμο	Συνδρομή	Ευρώ
Μαστρογεωργόπουλος Χρ. Σπύρος	2014-2018	100,00
Ξένου-Βερνάρδου Αίλη	2017	20,00
Κάλλης Γρηγόρης και Λαμπρινή	2018	\$50,00
Αθανασίου Αριστείδης	2018	20,00
Κάλλης Πάνος και Γλυκερία	2018	\$50,00
Κάλλης Κωνσταντίνος και Στεφανία	2018	\$50,00
Μπαμπανικοπού-Κεράνη Ιωάννα	2018	50,00
Παπαδημητρίο Νίκος	2018	20,00
Ζαχαρόπουλος Κώστας	2017	20,00
Κοκόσης Γιάννης	2017	20,00
Κατσούδας Κωνσταντίνος	2017-2018	40,00
Γαβρίλης Διονύσιος	2017	20,00
Γαβρίλη Ιωάννα	2017	20,00
Μπακογιάννης Γιάννης	2017	50,00
Φλέγγας Τάσος	2017	20,00
Κεράνης Γιάννης	2017	20,00
Κεράνης Δημήτρης	2017	20,00
Κεράνης Θανάσης και Χρυσούλα	2017	40,00
Παπαδόπουλος Γιάννης	2017	20,00
Φλέγγας Αλέξανδρος	2017	20,00
Ζαχαρόπουλος Σεραφείμ	2017	20,00
Χονδρός Σπύρος	2017	50,00
Τριανταφύλλης Κώστας	2017	20,00
Τριανταφύλλης Χρήστος	2017	20,00
Σκαητσάς Θόδωρης	2017	20,00
Γαλανούδης Αθανάσιος	2017	20,00
Γιαννόπουλος Σπύρος	2017	100,00
Κανούτου Αικατερίνη	2017	20,00
Κοντογιώργου Καλλιόπα	2017	20,00
Φατούρος Ελευθέριος	2017	20,00
Δημητρόπουλος Θάνος	2017	20,00
Φλέγγας Δημήτριος	2017	20,00
Βενέτης Πάνος	2017	20,00

Μπάκης Σταύρος	2017	20,00
Κομπορόζος Θανάσης	2017	20,00
Λιάπης Γιάννης	2017	20,00
Σκρεπετός Παναγιώτης	2017	20,00
Κουκουβάος Ηλίας	2017	20,00
Παπαδής Γιάννης	2017	20,00
Μπαϊρακτάρη Σίσυ	2017	20,00
Δημοπούλου Ευτυχία	2017	20,00
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	2017	20,00
Τραχανάς Πέτρος	2017	20,00
Κυρίτσης Σπύρος	2017	20,00
Τσαρού Αθανασία	2017	20,00
Σιδερίδου Εύα	2017	20,00
Θάνος Κώστας	2017	20,00
Κακούρα Μαρία	2017	20,00
Αζακάς Νικόλαος	2017	20,00
Αζακάς Κωνσταντίνος	2017	30,00
Λιάπης Ηρακλής	2017	20,00
Πανάρα Άννα	2017	20,00
Μίχος Κωνσταντίνος	2017	20,00
Μουτογιάννης Χρήστος	2017	20,00
Πλάκας Αθανάσιος	2017	20,00
Καρανίκας Δημήτριος	2017	20,00
Δερματά Μαργαρίτα	2017	20,00
Πλάκας Βαγγέλης	2017	20,00
Πλάκας Χρήστος	2017	20,00
Λιαροκάπη Ελένη	2017	20,00
Ανδρεοπούλου Ευαγγελία	2017	20,00
Δημητρακοπούλου Σοφία	2017	20,00
Αντωνοπούλου Αθίκη	2017	20,00
Δερματά Ειρήνη	2017	20,00
Πασπαλιάρη-Κανελλοπούλου Ντίνα	2017	20,00
Κουτσούκη Σοφία	2017	20,00
Ζήσιμος Βασίλης	2017	50,00
Δημόπουλος Χρήστος	2016-2017	50,00
Βαστάκης Νικόλαος	2017	20,00
Βάρσος Ιγνάτιος	2016-2017	50,00
Χαραμή Κατερίνα	2017	20,00
Ζωγράφος Δημήτριος	2017	20,00
Τσιμπογιάννη Αθηνά	2017	20,00
Κεράνης Θανάσης και Χρυσούλα	2018	40,00
Κεράνης Ιωάννης	2018	20,00
Κεράνης Δημήτριος	2018	20,00
Κουτσούκης Αλέκος-Νίκη	2016-2017	100,00

Λιάπης Δημήτριος-Όλγα	2016-2017	100,00
Φούκα Δήμητρα	2018	20,00
Νασσιόπουλος Νικόλαος	2017-2018	40,00
Πηλάκας Νικόλαος	2018	20,00
Ζορμπαλιά Δώρα	2017	30,00
Φώλου Αρετή	2017	20,00
Φηώρος Νίκος	2017	20,00
Σκορδά Μαρία	2017	20,00
Κεχριμπάρης Σπυρίδων	2017	20,00
Σάρρας Ηλίας	2017	20,00
Κουφαλιώτης Μένιος	2017	20,00
Μπάκη Βασιλική	2017	20,00
Παπαθανασίου Αθανάσιος	2017-2018	40,00
Λιαροκάκης Αθανάσιος	2017	20,00
Κομπορόζος Αρμάνδος	2017	20,00
Κουτσούκης Γιάννης	2018	20,00
Κουτσούκης Ι. Σπύρος	2018	20,00
Κουτσούκης Ι. Γιώργος	2018	20,00
Παπαϊωάννου Γιώργος	2018	20,00
Τουλιούπα-Μπαζιώνη Ελένη	2017	10,00

Δωρεές εις μνήμην, που έχουν εισπραχθεί από 1/6/2017 – 31/5/2018

*Οι δωρεές σκοπούν στη συντήρηση και λειτουργία του
Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου του Μικρού Χωριού*

Όνοματεπώνυμο	Ευρώ
Κουτσούκης Κλεομένης & Αιμιλία, στη μνήμη μητρός Όλγας Παπαδημητρίου	100,00
Κουτσούκης Νικήτας & Έφη, στη μνήμη γιαγιάς Όλγας Παπαδημητρίου	50,00
Παπαδημητρίου Νίκος & Δήμητρα, στη μνήμη μητρός Όλγας Παπαδημητρίου	80,00
Ζαχαρόπουλος Κώστας, στη μνήμη μητρός Τασίας Ζαχαροπούλου	30,00
Μασουρίδου Ελένη, στη μνήμη Γιάννη Ντζούφρα	20,00
Ζαχαρόπουλος Σεραφεΐμ, υπέρ Μουσείου	30,00
Τριανταφύλλης Κώστας, υπέρ Μουσείου	30,00
Τριανταφύλλης Χρηστος, υπέρ Μουσείου	30,00
Λιάπης Γιάννης, υπέρ Μουσείου	30,00
Κυρίτσης Σπύρος, υπέρ Μουσείου	30,00
Σκορδά Μαρία, στη μνήμη συζύγου και αδελφής	30,00
Παπαδής Γιάννης, στη μνήμη γονέων και αδελφής	50,00
Τουλιούπα-Μπαζιώνη Ελένη, στη μνήμη μητέρας της Μαρίας Τουλιούπα	50,00
Τουλιούπα-Μπαζιώνη Ελένη, στη μνήμη θείας της Ελένης Στ. Κυρίτση	50,00

**Δωρεές προς τους Ιερούς Ναούς του Μικρού Χωριού
που εισπράχθηκαν από 23-7-2017 έως 5-4-2018**

Όνοματεπώνυμο	Ι. Ναός	Ποσό
Μαρία Πηάκα	Παναγιά	50,00
Παναγιώτης Παπαδής	»	100,00
Αθανασία Π. Μίκου	»	200,00
Σπυρίδων Γιαννόπουλος	Άγιος Ιωάννης	150,00
Αθηνά Τσιμπογιάννη	Μεταμόρφωση	50,00
Ελένη Ζήση, στη μνήμη γονέων	Παναγιά	75,00 \$
Λαμπρινή Τριχιά Κάληη, στη μνήμη γονέων		
Κων/νου & Σπυριδούλας Τριχιά	Αγία Κυριακή	50,00
Ανώνυμος	»	50,00
Γεώργιος Τσατσαράκος, στη μνήμη Αυγέρη Αυγερόπουλου	»	50,00

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, ευχαριστούμε όλους τους δωρητές και ευχόμεθα ο Αναστάς Κύριος να χαρίζει υγεία και οικογενειακή προκοπή.

Καλό Καλοκαίρι,

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Συνδρομές Εσωτερικού

Ευχαριστούμε τα μέλη μας για την τακτοποίηση των συνδρομών τους. Υπενθυμίζουμε, ότι οι συνδρομές μπορούν να στέλνονται με ταχυδρομική επιταγή. Για διευκόλυνση είσπραξης της επιταγής, παρακαλούμε η επιταγή να γράφεται στο όνομα του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, στο οποίο επιλέγετε να τη στείλετε. Η απόδειξη είσπραξης εσωκλείεται στο αμέσως επόμενο τεύχος του περιοδικού *Μικροχωρίτικα Γράμματα*, στη σχετική στήλη του οποίου αναγράφεται και η συνδρομή σας.

Το Περιοδικό μας έχει κόστος

Για να συνεχίσει να εκδίδεται χρειάζεται τη συνδρομή σας. Λόγω οικονομικής στενότητας, το Δ.Σ. της Αδελφότητας είναι υποχρεωμένο να διακόψει την αποστολή σε όσους δεν εξοφλούν την ετήσια συνδρομή τους.

η γωνιά
Παραδοσιακός Ξενώνας

Νέο Μικρό Χωριό
(+30) 2237 041393 - (+030) 6972431225
xenonasgonia@gmail.com
www.xenonasgonia.gr
gonia guthouse

ΔΕΔΔΗΕ Διεύθυνση Οργάνωσης, Ασφάλειας
Εργασίας & Στεγαστικής Μέριμνας

Άρτεμις Βαρβιτσιώτη
Διευθύντρια Κλάδου
Στεγαστικής Μέριμνας

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.
Διαμνηστούλου 10 Τ 210 9090314 e ananitsioti@dedde.gr
117 43 Αθήνα F 210 9090356 www.dedde.gr
K 6979 799393

HELLAS COUNTRY HOTEL
ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ - ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Τηλ. 22370 41570-1 Fax: 22370 41577

Δημήτριος Π. Τραχανάς, MD
Μαιευτήρας - Χειρουργός - Γυναικολόγος
Επιμελ. Γυναικολογικής Κλινικής Ν.Ν.Α.
T. Clinical Fellow Royal Free Hospital, London, UK

Εξειδίκευση στην Ενδοσκοπική Χειρουργική
(Λαπαροσκόπηση - Υστεροσκόπηση) και
Υπογονιμότητα - Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή

Ποσειδωνοπούλου 3, Χίλτον (Μετρό: Μέγαρο Μουσικής)
τηλ.: 210 7218111 • κιν.: 6977 014111 • email: dimtrah@gmail.com

SELESTINA
BOUTIQUE HOTEL

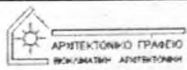
ΣΑΚΚΑΛΗ 8 • ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ • Τ.Κ. 36100
Τ. 22370 89008-9 • F. 22370 89007
info@selestina.gr • www.selestina.gr

Εφαρμόζεται σύστημα διαχείρισης ποιότητας ISO 9001:2008

Κομμώσεις
Ανδρικές - Γυναικείες - Παιδικές

“ΚΙΚΗ”

Κική Φούκα-Σκοτιδα
Καραϊσκάκη 4, Καρπενήσι
Τηλ. 22370 25666

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Ε.Μ.Π.

ΚΥΠΡΟΥ 76Α ΑΡΧΥΡΟΥΠΟΛΗ 15432 ΑΘΗΝΑ
τηλ. (+302) 109926423 (+30693) 959467
e-mail: ventouris@hol.gr

Δημήτριος Ι. Ανούσας
Φυσικοθεραπευτής

Νοσ. ΙΑΙΩ Παιδών
Τέως Συνεργάτης Νοσ. ΥΓΕΙΑ
Θεράπειες κατ' οίκον

κιν. 6981133988, email: anemojim@yahoo.gr

Ξυλόγλυπτα
με έμπνευση από τη Φύση

Έκθεση - Διάθεση:
Νέο Μικρό Χωριό «Το Τζάκι»
Τηλ. 22370 41318

η φωλίτσα

ΕΠΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΣΤΟΥΔΙΟΣ με ΤΖΑΚΙ
ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

www.tohoriatiko.gr ΤΗΛ:2237041257 FAX:2237041103

«Η Χελιδόνα»
Παλιό Μικρό Χωριό

Τηλ: 6976912009

Εστιατόριο - Ψησταριά
“Ο Παράδεισος”
Αφοί Καλύβα
Διασταύρωση Μικρού-Μεγάλου
Χωριού
Τηλ. 22370 41320, Κιν. 6973 431421
Web: www.hellastourism.gr/paradisos

café
ΑΣΤΕΡΙΑ
restaurant

Αιμίλια Κουφαλιώτη

Παραλία Καμμένα Βούρλα
Τηλ.: 02350 23261.
80901, 80902

Αθανάσιος Π. Λιαροκάκης
Διακοσμητής

Interior Designer

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός
και Μελέτη Χώρων

Κόκαλη 31 - Αγρίνιο Τ.Κ. 30100
Τηλ. 26410 33233 (k.fax) - 24522
Κιν. 6932831607
Email: athanas@panafonet.gr

ΤΑΝΘΕ
Computer Expert Co.

Θάνος Δημητρώπουλος
Κορθίου 19, 11254 Αθήνα
Τηλ/Fax: 210 2230673
Θεσ/νίκη: 2310 20 20 89
Κιν. 6936 96 88 50
= 6932 46 23 32
E-mail: thanos@panafonet.gr

**CAD/CAM/EEE
COMPANY**

HP CAD/CAM products:
ME - Mechanical Eng.-2D
SD - Solid Designer - 3D
E3 - Electrical, Electronic
Engineering Design

“Το Χωριάτικο”

Γαβέρινα Νασίοπουλος
Νέο Μικρό Χωριό Ευρωτανίας
Τηλ. 22370 41257 • Fax. 22370 41103
www.tohoriatiko.gr

Ενοικιαζόμενα Δωμάτια

Φωτεινή Ζάρα

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41236/ 41433

ΛΥΚΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Κωνσταντίνος Αζακάς

Καρπενήσι,
τοχ/μ εθνικής οδού
Καρπενηρίου - Λαμίας

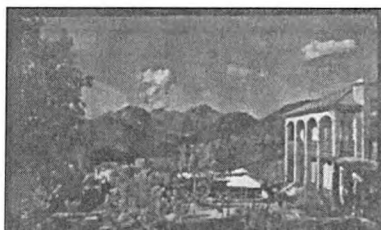
www.lykoplastio.gr

τηλ. 22370 89111

ΞΕΛΟΧΩΡΙΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΥΛΑΒΕΡΗΣ
ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Τηλ. 22370 41058 Κιν: 6984 70 50 73

Studio Merses

Παλιό Μικρό Χωριό Ευρυτανίας

www.merses.gr

info@studiammerses.gr

Τηλ.: 22370 41444

Κιν.: 6972 555 637

Fax.: 22370 41111

RESTAURANT-BAR

Παλιό Μικρό Χωριό
Ευρυτανίας
τηλ.: 22370 41.050

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

Αθήνα - Λαμία - Μακρακώμην
Άγιο Γεώργιο - Καρπενήσι

Υπεύθυνη: Μαρία Λιάπη
Κηφισού 91β 8, Αθήνα
Τηλ.: 210 3452186

ΠΑΤΩΜΑΤΑ
ΛΟΥΣΤΡΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΣΚΑΛΕΣ

ΛΙΑΠΗΣ ΝΙΚΟΣ & ΥΙΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ

☎ 6610846 - 6048695 - 0972 136979

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Παρασκευή Α. Γρομητσάρη - Μαραγιάννη
Μ.δ. Δίκαιο Ακινήτων, Montpellier I
Μ.δ. Δίκαιο Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Paris 1 - Paris II

Θμισσοκόπος 23 - 25 & Ακαδημίας
106 77 Αθήνα

ΤΗΛ.: 213.0966040
ΚΙΝ.: 6939 613882

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

ΣΟΦΙΑ ΔΙΑΡΟΚΑΛΗ

ΜΠΟΤΣΑΡΗ 8 - ΤΗΛ.26410 / 23.602 - ΑΓΡΙΝΙΟ

Πάνος Τσιμπουγιάννης

- Διαφημιστικά Δώρα Επιχειρήσεων
- Εκτυπωτές Office
- Μεταξοτυπίες
- Μηχανογραφικά Έντυπα
- Ψηφιακά

Ευρυπίδου 75 • 105 53 Αθήνα
Τηλ.: 210.3226.222 - 210.3214.815
Fax: 210.3214.815
Κιν.: 6944.550940

ΑΓΟΡΑΙΟ

Βασίλης Μπούρας

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41300/41281,
Κιν. 6972 288457

TAXI

Γιάννης Καραγκούνης

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41392, Κιν. 6972 707840

*Τεχνικές εργολαβίες
πέτρινες κατασκευές*

ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΣΙΜΟΣ

Νέο Μικρό Χωριό, Τηλ.: 22370 41056
Κιν. 6977 624440

ΚΡΥΣΟΥΛΑ ΗΡ. ΛΙΑΠΗ
ΔΙΠΛΩΜ. ΑΓΡ. & ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΑΘΗΝΑ
ΑΔ. ΚΟΡΑΗ 54-56
ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΗΛ: 697284806
210-9622731

Ενοικιαζόμενα Πανοραμικά Δωμάτια "Το Τζάκι"

Δ/ση: Παρασκευή Ν. Αζακά
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41318/41465,

Fax: 22370 41094 Κιν. 6977 808961

Ενοικιαζόμενα Πολυτελή Δωμάτια Ουρανία Τάσιου

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41349

Το Ρίζωμα
ΞΕΝΩΝΑΣ
ΚΑΦΕ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΤΑΒΕΡΝΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

ΝΕΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ.: 22370 41170 - 41206, FAX: 22370 41486
ΚΙΝ.: 6978 77 42 66 www.torizoma.gr

**«το χωριάτικο»
ταβέρνα ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ**
από το 1994

ΝΕΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ: 2237041257 - FAX: 2237041103
www.tohoriatiko.gr info@tohoriatiko.gr
↑ Το χωριάτικο Νασιοπούλου

Ιβίσκος studios
www.iviscos.gr

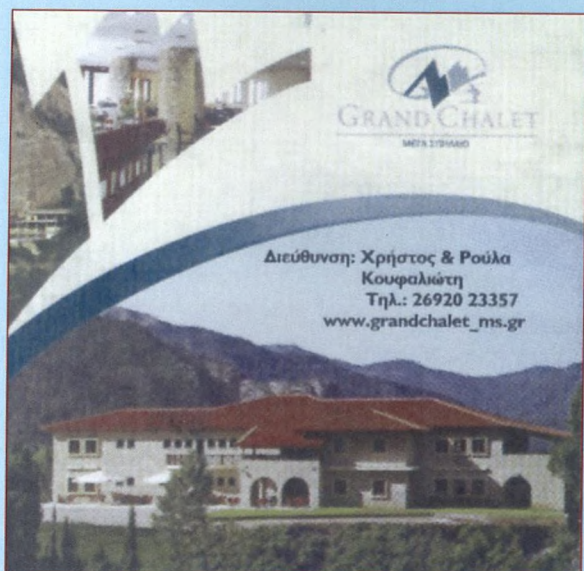
Νέο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας / Τ.Κ. 361 00

Αειδαλές
οκρίτημα

Θεοφάνης Παναγιωτόπουλος
Συγγραφέας

email: theofanhsap@outlook.com
Τηλ.: 6986518225

Περιεχόμενα

Μικροχωρίτικα Γράμματα	σελ. 1
Απ' όσα συμβαίνουν	4
Οι νέοι στις επάλληξεις	7
Ο Νοκολλός θυμάται και σχολιάζει	10
Οι αγρότες του Μικρού Χωριού(1852)	12
Στο Χωριό μας (Καλοκαίρι 2017)	13
Λαϊκή Συνέλευση	14
Ο Άγιος Φανούριος	17
Αρχαία ευρήματα	19
Κουκλιοθέατρο στην Ευρυτανία	20
Το λεξικό της απόσταξης	22
Από την κίνηση των Ευρυτανικών Συλλόγων	24
Στυλιανός Κυριακίδης	27
Οι Μικροχωρίτες της διασποράς γράφουν	30
Η θεία μου Ελένη	32
Ιστορικές μνήμες και προσωπικές αναμνήσεις	34
Ενθυμήσεις από τα παλιά	37
Έρωτος και Ρέντη γωνία	40
Βιβλιοπαρουσιάσεις	43
Κοινωνικά	48
Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν	50
Αυτοί που δεν μας ξεχνούν	57
Συνδρομές προς Ιερούς Ναούς	60

ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ

42 ΧΡΟΝΙΑ

ΠΡΩΤΟΙ σε ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

- ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ - Α.Τ.Ε.Ι.
- ΓΡΑΜΜΙΚΟ
- ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

FOUNDATION

- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
- ART & DESIGN
- ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ &
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

- ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΕΝΤΡΟ
ΤΕΧΝΩΝ

ΠΛΑΚΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ ΑΕ

ΑΘΗΝΑ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 65, 104 33 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 8250552, FAX: 210 8250627

και
ΨΥΧΙΚΟ • ΓΛΥΦΑΔΑ • ΚΗΦΙΣΙΑ • ΠΕΙΡΑΙΑΣ

e-mail: info@plakas.gr
www.plakas.gr